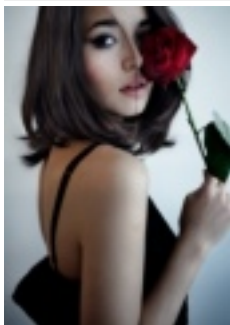

Kết Quả Của Sự Trả Thù

Contents

Kết Quả Của Sự Trả Thù	1
1. Chương 1:máu Trắng	2
2. Chương 2 :cách Giải Quyết	3
3. Chương 3 : Tổ Tình	4
4. Chương 4 : Cậu Có Đồng Ý Thực Hiện Kế Hoạch Này Với Tôi Không ?	6
5. Chương 5 : She Needs Change	7
6. Chương 6 : Lotteria Và Bệnh Viện	9
7. Chương 7 : Đồ Mật Dày	11
8. Chương 9 : Hello Việt Nam(1)	13
9. Chương 8 : Goodbye Việt Nam(1)	14
10. Chương 8 : Goodbye Việt Nam(2)	17
11. Chương 9 : Hello Việt Nam(2)	20
12. Chương 10 : Gặp Lại Tại Trung Tâm Thương Mại Và Thân Phận Mới Phan Pha Lê	22
13. Chương 11 : Happy Birthday	25
14. Chương 12 : 12a	27
15. Chương 13 Đánh Ghen	29
16. Chương 14 : Ra Mắt	31
17. Chương 15 : Ra Mắt (2)	34
18. Chương 16 : Con Bé Phải Trở Thành Con Dâu Nhà Tôi	35
19. Chương 17 : 9 Tháng 10 Ngày	37
20. Chương 18 : Hỷ Sự Hay Tang Lễ	40
21. Chương 19 : Happy Or Sad Ending	45
22. Chương 20 :	46
23. Chương 21 : Lí Cương Kim (ngoại Truyện)	48

Kết Quả Của Sự Trả Thù

Giới thiệu

Câu chuyện nói về một cô bé bị mắc căn bệnh máu trắng :-Hoàng Pha Lê (nó) 16t,một cô gái hết sức

1. Chương 1:máu Trắng

Nó mở đôi mắt màu cà phê ra nhìn xung quanh.Nó thấy mình đang ở trng một căn phòng sơn màu trắng,đầy màu thuốc sát trùng nếu nó ko nhầm thì đây là bệnh viện.Và mẹ nó đang...khóc

-M-mẹ lm sao thế,sao mẹ lại khóc?_nó mệt mỏi hỏi

-À...mẹ ko sao đâu_Bà Loan vừa lau nước mắt vừa ns vs nó

-Sao con lại ở trng này hả mẹ,con đang lm bài kiểm tra ở trường kia mà?_Nó lại hỏi tiếp

-Cô giáo chủ nhiệm của con ns là con ngắt trg giờ kiểm tra.._mẹ nó trl

-Con lại "say nắng" hả mẹ?-Nó hỏi rồi cười nhạt

-U..à-uk..._mẹ nó trl khó khăn

-Mẹ ơi,con đói rồi về nhà thôi_nó ns rồi ngồi dậy

-uk_mẹ nó

...Nhà nó...

-con lên phòng nghỉ đi,mẹ đi mua đồ về nấu bữa trưa_mẹ nó ns

-ạ_nó trl rồi đi lên phòng

Căn phòng của nó,pải ns là rất đẹp.Cả phòng sơn màu hồng nhạt,rèm cửa cùng màu.Cái giường bày đầy sách vở của nó cx đc dọn dẹp sạch sẽ và ngăn nắp.Nó nằm dài lên giường và nghĩ về những điều xảy ra ngày hôm nay.Dạo này,nó hay cảm thấy mệt mỏi,chán ăn và thường xem pải nhập viện.Hỏi mẹ thì mẹ nó chỉ trl rằng nó bị"say nắng".Nó ko hiểu "say nắng" kiểu gì mà kì lạ thế?Nó ko tin.suy nghĩ miên man cx chỉ khiến con người ta cảm thấy mệt mỏi.Nó sớm chìm vào giấc ngủ.

-Dâu...Dâu...Dậy ăn cơm đi con (Dâu là nickname của nó,thường đc gọi ở nhà)_mẹ nó lay người nó

-C..on...ko..ăn đâu..._nó ngái ngủ trl mẹ

-Vậy thì bao giờ đói thì xuống ăn nhé,mẹ pải ra ngoài một lát_mẹ nó ns

-ạ,mẹ đi cẩn thận_nó trl rồi tiếp tục ngủ

Cuối cùng cái bao tử cx trống rỗng và réo inh ỏi.Nó dậy và mò xuống bếp.Ăn đc có một bát cơm,rồi nó đi ra phòng khách xem tivi.Đang xem thì dt bàn reo lên.

-Alo,ai vậy ạ?_Nó lễ phép nghe

-Là Dâu,hả con?_Ba nó hỏi

-ạ_nó

-Mẹ con đâu?_Ba nó

-Mẹ con ra ngoài rồi ạ,có chuyện gì ko ba?_Nó

-À...Ba để quên một tập tài liệu quan trọng ở nhà...nhưng mẹ con lại ko có ở nhà..._ba nó giải thích

-Thế ba để con đem đến cho ba nhé?_nó hơn hở nhận việc

-Thôi ko cần đâu,ba về lấy là đc rồi_ba nó ns

-Ba này thì..con gái ba lớn từng này tuổi rồi mà chẳng lm đc gì cả,thui ba để con mang đến cho_Nó nững nịu

-uk,ba để trên bàn,cuốn màu xanh ấy_ba nó đồng ý rồi bảo nó

-dạ,ba cứ yên tâm đi để con lm cho__nó tươi cười nhận việc

Vào phòng của ba mẹ nó.Bàn lm việc của ba nó chất đầy giấy tờ.Nó tìm thấy hai cuốn màu xanh giống hệt nhau.Nó cx chẳng ngờ là ko pik lm thế nào nữa.Chạy ra phòng khách,cầm cái đt bàn lên và gọi lại cho ba nó.

-sao thế con?__ba nó hỏi

-Có tận hai cuốn giống nhau,là cuốn nào ạ?__nó hỏi

-Con mở từng cuốn ra xem,có mấy tờ giấy ghi :“....” thì đây là tập tài liệu ba cần__ba nó nhắc nó

-Dạ,con pik rồi__nó ns rồi tắt máy

Mở từng cuốn ra xem,đúng lk đó có một tờ giấy rơi xuống.Nó nhặt lên và nhận ra:”GIẤY XÉT NGHIỆM” người xét nghiệm lại chính là nó.Kết quả xét nghiệm là:Nó mắc bệnh máu trắng giai đoạn đầu

2. Chương 2 :cách Giải Quyết

Nó ko thể tin vào mắt mình.Tại sao lại là nó?Nó bị bệnh máu trắng ư?Tiếng đt lại reo lên khiến nó bưng tỉnh trg đám suy nghĩ đó.

-Dâu, con tìm thấy chưa?__ba nó hỏi,có chút nóng vội

-Dạ..con đem tới liền__nó trl ba rồi cúp máy,dắt xe đạp ra cổng và phóng thẳng đến c.ty mà ba nó đang lm việc

Nó thở hổn hển,đưa tập tài liệu cho chú bảo vệ,nhờ chú đem lên cho ba nó rồi dắt xe ra về.Bây giờ nó cần một lời khuyên.Vậy nó phải tìm ai đây?...A!Tường Vi-đứa bn thân nhất của nó hồi tiểu học cho tới tận bây giờ.Nó lại tiếp tục đi đến nhà Vi.Nhà Vi cách chỗ lm của ba nó khá xa nên mãi đến gần 2h chiều nó ms tới nơi.Kiiiiiiinggggg...coooooonnnng.....Nó bấm một hồi chuông thật dài.Cuối cùng cx có người ra mở cửa cho nó và đó là Tường Vi.

-mày đến đây lm chi?__Vi hỏi

-đến nhà bn chơi mà ko đc sao?__nó

-vào nhà đi đã,đang nắng võ mặt ra mà còn mò ra đg ko sợ đen da à?__Vi kéo nó vào rồi hỏi

-ko sao,tao “sầu” sẵn rùi mừ__nó trl

-tao cx đến chịu mày lun.Đây uống đi,nhà tao hết nước ngọt rùi__Vi đặt cốc nước đá xuống trc mặt nó

-uk,cảm ơn mày__nó

-hôm nay đang kiểm tra mà mày ngất ra đấy lm ai cx lo lắng...__Vi kể

-C-cho tao xl...__Nó cầm cốc nước lạnh mà ns

-Xl gì tao.người mày xl là cả lớp ms phải.Vs cả phải cảm ơn cả Khánh nữa đấy__Vi ns

-Sao lại phải cảm ơn cậu ta?Mà Khánh là ai zậy ?__Nó vừa hỏi vừa uống cốc nước đá

-Bà Lê ơi là bà Lê...!!!Khánh mà mày còn ko pik là ai á?__Vi hỏi mà như hét lên

-Sao mà mày nóng thế,ko pik thì ms phải hỏi__Nó ns một câu tỉnh bơ

-Mày lm ơn lm phước tìm hiểu về bn bè trg lớp giùm tao cái...__Vi lắc đầu rồi ns

-Tìm hiểu lm chi?__Nó vẫn ngây ngô hỏi lại,càng lm cho Vi thêm điên.

-Thôi để tao kể ày nghe vậy.Khánh là thành viên của lớp mình.Gia thế thì chẳng ai pik ngoài Nam,Học giỏi,đẹp trai.Ns chung ko có gì để chê cả_Vi vừa kể vừa suýt xoa khen

-Thế hả?_Nó đặt cốc nước xuống rồi ns

-Lại còn “thế hả” nữa,mai mày nhìn kĩ lại Khánh xem rồi mày khác thấy,cậu ấy tuyệt zời như thế nào_Vi lại khen (chị Vi nhà ta học giỏi nhưng mê trai lém)

-Ukm..._nó âm ừ

-Khánh cũng là người đưa mày đến bệnh viện đây,nghe ns còn đợi mẹ mày đến ms về lớp.Pải hậu tạ người cho xứng đáng đấy nhé_Vi cười rồi nhắc nó

-Ukm...nó trl

-Mày sao thế?ko khỏe ở chỗ nào à?_Vi sờ trán nó hỏi

-mày ơi,tao phải lm sao đây?_Nó hỏi

-Lm sao là lm sao?_Vi hỏi lại nó

-Tao...tao..._Nó ấp úng

-Ns đi xem nào cứ “tao...tao” thì ai pik đc???_Vi sốt ruột hỏi

Nó ko ns gì chỉ chìa tờ giấy xét nghiệm ra cho Vi xem.Vi cầm lên đọc và...

-Mày tính sao?_Vi hỏi nó

-T cx ko pik..._Nó trl,hai mắt rưng rưng như sắp khóc

-Haizzz...Tao cx ko pik tính sao những trc mắt thì mày hãy về ns chuyện vs bố mẹ mày xem_Vi ns

-Có đc ko?_Nó

-Bây giờ chỉ có thể lm thế đc thôi_Vi ns

-uk,thôi ta về đây_Nó ns rồi đứng dậy ra về

Vi cx shock lắm chứ vì đứa bn của mình đang mắc căn bệnh ấy:Máu Trắng

3. Chương 3 : Tổ Tình

Nó đã ns chuyện vs ba mẹ nó.Quả thật nó vẫn rất do dự.Tại sao ư? Vì nó ko pik là mình có nên tiếp tục sống hay ko,nó đã quá chán ngấy cái cuộc sống này rồi,nhưng một thứ tình cảm đã khiến nó đưa ra quyết định là điều trị.Và nó quyết định lm sáng tỏ tình cảm của mình vs người đó.6h30',nó rời khỏi nhà và lên chiếc xe “a còng” thân iu đến trường.Phù!Hôm nay nó đến sớm nên ko phải “van xin” bác bảo vệ mở cổng cho nó.Giờ ra chơi:

-Vi ơi, đi ăn gì đi đói wá àk_nó chạy ra chỗ Vi

-Mày đã cảm ơn Khánh chưa?

-Chưa_nó đáp tỉnh bơ

-Đi cảm ơn người ta đi đã_Vi ns

-Nhưng..._nó

-Nhưng nhì gì nhanh lên_Vi ns (ai biểu ko pik cảm ơn thần tượng của chị Vi nhà ta sớm hơn)

-Uk..._nó đứng dậy rồi đi về phía bàn cuối của dãy trg cùng

-Khánh ơi...Khánh...K-H-Á-N-H_nó vừa kéo tay áo hấn vừa gọi tên

-CÁI-GÌ????_hấn bực tức quát khi bị kẻ phá đám giấc ngủ

-C-cám ơn cậu đã đưa tôi đến bệnh viện_nó ns

-Ko có gì_hấn hạ hỏa

-Thế cậu muốn gì tôi sẽ tặng cậu coi như quà hậu tạ_nó ns(cứ như là ns chuyện vs con nít ko bằng)

-Ko cần_hấn ta ns tiếp cái giọng lạnh tanh

-Thế sao đc,cứ ns đi_nó ns giọng hào phóng (nhieu lk cx ki bo thấy mồ)

-Ok,1 cái bánh kem,1 lon soda, 1 bát bún bò, 1 gói cuốn, 1 KFC, 1 ly trà chanh, 1 ly trà sữa, ! ly kem tươi,..._hấn kể ra một tràng (kiểu này kinh tế nhà nó sẽ bị sụt giảm nghiêm trọng)

-S...sa...o mua nhiều thế?_nó choáng vì cái đồng thức ăn mà hấn kể ra

-Cậu ns là muốn hậu tạ tôi mà_hấn cười gian

-Ồ...pik rồi_nó quay lưng đi ra ngoài vs nhỏ Vi

Mấy phút sau...

-Đây ăn đi_nó để cả đồng thức ăn lên bàn hấn

-Cậu mua thật hả?_hấn hỏi

-Uk,thì sao?_nó tức vì bị hỏi ngu kiểu đó

-Thôi tôi ko ăn đâu,cậu ăn đi_hấn ns

-Hả thế là sao?_nó ns

-Tôi chỉ ns đùa thôi,ai ngờ cậu lại đi mua thật_hấn cười nhạt nhưng lâu lắm rồi hấn ms cười

-Xí,dám cho người ta leo cây,đàn ông gì mà@#&^(*&(_nó chửi thảm

-Nè tôi nghe hết rồi đó_hấn ns

-HẢ,tôi đâu có ns gì đâu tôi chỉ rửa cái tên chết dẫm nào đó thui mờ_nó cười để chữa cháy

-Lần này tôi tha_hấn ns rồi ra khỏi lớp.Hình như trg hấn lại có một loại cảm xúc ms rồi,hấn có vẻ hứng thú vs nó nhưng chỉ một chút xiu xiu xiu thui

Cuối cùng,trống tiết năm cx vang lên.Mn ra về hết chỉ còn mình nó trg lớp,nó cảm thấy rất hồi hộp khi sắp ns ra cảm xúc của mình trc đối tượng của nó.Nam cx chịu bước vào.Cậu ta ngồi vào chỗ,vắt hai chân lên bàn,tay rút đt ra và chơi game.Nó đứng dậy và tiến lại chỗ Nam:

-Nam ơi...

-‘...’

-Nam..

-...Ns..._cậu ta có chút bực

-Tớ...tớ..._nó bắt đầu lắp bắp

-Có định ns ko thì bảo?_cậu ta quát khiến nó giật mình

-Tớ...th...ích...c...ậu..._nó lắp bắp đến mức ns một câu ko hoàn chỉnh đc

-THÍCH TÔI?_cậu ta hỏi

-U...ừm..._nó đỏ mặt mà trl

-Haha..._cậu ta bật cười

-S...sao...thế....?_nó khẽ hỏi

-Cô thử nhìn lại mình đi xem mình là ai đã nhé rồi tỏ tình vs tôi sau_cậu ta cười vào mặt nó rồi cầm cặp ra về

“Vậy là mình đã bị từ chối rồi sao?”_nó tự hỏi chính mình.Nó dựa lưng vào tường và bắt đầu khóc.Khóc thật nhiều,tình yêu đầu của nó thoáng qua và bị đập đổ một cách như vậy sao,thật đau quá!”

4. Chương 4 : Cậu Có Đồng Ý Thực Hiện Kế Hoạch Đây Với Tôi Không ?

Nó đã về đến nhà đc một lk,nằm dài trên giường và suy nghĩ những gì đã xảy ra hôm nay ở trường.Lk nó đang tuyệt vọng trc nỗi đau về cuộc tình đầu thất bại một cách thảm hại thì hần lại xuất hiện

-Sao mà khóc?_hần đến bên rồi hỏi nó

-‘’...’’_nó vẫn cứ khóc

-Tôi rất ghét con gái khóc,cậu có nỗi buồn mà ko ns ra thì ra hiểu và chia sẻ vs cậu đc_hần “đỡ” nó

-T...ôi...hức hức...bị...hức...Nam..._ns đến đây thì nó lại càng khóc to hơn

-Vậy hả?_hần ns như đc chứng kiến hết mọi chuyện -vậy cậu có hận cậu ta ko?_hần hỏi tiếp

-Hận?...Tôi..._nó

-Tôi muốn chúng ta cùng nhau trả thù..._hần

-Trả thù? Ai?_nó đã ngưng khóc và ngây ngô hỏi

-Nam..._hần trl ngắn gọn

-Tôi...hận Nam..._nó ns trg cảm tức và phẫn nộ.Cho dù có ko thích người ta đi chăng nữa thì cx ko nên ns ra những lời như vậy.Thật sự,nó hận hần

-Tốt,tôi sẽ thay đổi cậu để cậu phù hợp hơn_hần cười rồi cầm cặp sách ra về,còn nó thì cứ ngây ra

Nghĩ lại thì cái kế hoạch mà Khánh đặt ra là gì?Nó muốn tìm hiểu xem,những sớm muộn gì cx pik thôi mà.Nó lại chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau,...

-Dâu...Dâu...Dậy đi con..._mẹ nó gọi

-Ừ...hôm nay là Chủ Nhật mà mẹ,cho con ngủ thêm đi_nó kéo chăn lên đầu rồi ns

-Bn con đến chơi kìa_mẹ nó nhắc

-Cái Vi...mẹ bảo nó lên đây đi_nó ns trg khi vẫn đang nằm yên trg chăn

-Ko phải là Vi mà là một cậu con trai_mẹ nó ns giọng tỉnh bơ

-HẢ????MẸ NS SAO???_nó bật dậy và hét lên

-Dậy đi “người ta” đang đứng đợi kìa_mẹ nó ns rồi ra khỏi phòng nó

Nó chạy ngay xuống nhà để xem tên con trai mà mẹ bảo là ai.Và tên “người ta” kia đang ngồi ở phòng khách.

-Dâu...con còn ko mau lên phòng thay đồ đi

Nhìn bộ dạng của nó bây giờ thật buồn cười.Tóc thì rối như tổ quạ.Mặc một cái quần đùi vs cái áo phông (quần áo ngủ kiểu gì mà kì vậy???),tay vẫn còn ôm cái gối.Nó giật mình khi thấy cái bộ dạng “tuyệt vời

như ông mặt trời” nhứt của nó.Bay lên phòng,mặt nó đỏ bừng vì xấu hổ(hihi,ai biểu....)Nó vào phòng tắm để vsen thì mẹ nó gõ cửa

-Mẹ để quần áo ở ngoài này nhé_mẹ nó ns

-Dạ..._nó ns vọng ra từ nhà tắm

Mặc bộ quần áo mà mẹ nó đưa cho và đi xuống nhà ,lk này nó lại đứng hình vì bộ quần áo nó đang mặc giống vs bộ mà hần đang mặc.Áo sơ mi cùng kiểu nhưng khác màu,quần bò thì hai màu có chút hơi khác nhau.

-Có chịu lên ko thì bảo_hần giục nó

-Mà đi ô tô hả?_nó nhìn vào cái siêu xe mà hần đang dựa lưng vào

-Uk_hần mở cửa xe đẩy nó vào

5. Chương 5 : She Needs Change

Nó ngoan ngoãn đi cùng hần đi đến khu trung tâm mua sắm lớn nhất Việt Nam.Kéo nó lên tầng hai,hần “giao phó” nó ấy chị nhân viên,còn mình ngồi xuống một cái bàn sang trọng gần đó và đọc tạp chí (hi giết thời gian ấy mà ^^).Một lúc sau,nó bước ra trg một bộ trang phục pải ns là ko có gì để chê,công nhận là lúa đẹp vì phân người đẹp vì lụa mà.Nhưng hần thì khê gập đầu rồi lòi nó đi.Chạy ngang dọc suốt mấy chục quầy bán quần áo,trang ỨC,son phấn,...(tân trang kinh đây !!!)

-S...top...mệ..t quá..._nó thở hển hển

-Ms đi đc 2 tiếng 13’ 4s thôi mà mệt rồi là sao?_hần nhìn nó về” khó hiểu”

-Hơn 2 tiếng đồ hồ rồi đây,cậu định giết người à?_nó bực tức quát

-Chặc...chắc tôi pải thay đổi cậu nhiều hơn ms đc_hần ns rồi kéo nó đến quầy bán đồ uống ở tầng ba

-Thích ăn hay uống gì thì gọi đi_hần ns rồi đưa cho nó quyển menu

-Uk,vậy tui hổng khách sáo đâu (hehe kì này pải trả thù hần để bù lại cái đồng đồ mình mua cho hần hôm nọ)_nó ns rồi nghĩ ra cái chiêu trẻ con của trẻ con ấy

-“...”_ko đáp cứ nhìn chăm chăm vô cái đt

-Chị ơi..._nó gọi chị phục vụ gần đó

-Dạ,Quý khách cần gì ạ_chị phục vụ ân cần ns và ko quên mang theo một nụ cười tươi

-Chị cho em : 1 đĩa dâu,1 sinh tố dâu,1 bánh kem dâu,1..._nó kể ra một tràng những món có chữ “dâu” trg menu khiến chị phục vụ ghi mỗi cả tay

-Xin Quý khách đợi một lát_cô phục vụ ghi xong rồi “tươi cười” ns vs nó

-Sao cậu gọi nhiều thế?_hần lên tiếng

-Kệ tôi_nó bĩu môi

-Ko sợ thành “vua heo” hả?_hần trêu nó

-Ăn trái cây lm sao mà mập đc,vs cả cậu bảo thih ăn gì thì gọi cơ mà_nó bắt đầu đưa ra” chứng cứ”

-Ờ..._hần “ờ” rồi lại dán mắt vào cái đt

-“...”_nó “xúc động” đến mức ko ns lên lời và chẳng có ai lm thốt để nó chém cả

Rồi khu trung tâm thương mại,lk này cx là gần trưa,nhà nó

-Xuống đi_hần nó

-Pik rồi ko pải đuổi_nó mở cửa bước xuống,đóng cửa xe cái *Rầm* rồi lè lưỡi bĩu môi trc mặt hần

-“...”_hắn bị nó trêu lại thì giơ hai ngón tay ra hình cái kéo và *Khập* (tiếng kéo cắt í) để cảnh cáo nó. Bất giác nó bịt miệng mình lại. Hắn cười rồi phóng ra đi, để lại một đồng đồ và nó đang đứng trân trân vì tức

Xách đồng đồ này vào nhà. Mẹ nó chạy ra

-Về rồi à? _mẹ hỏi nó

-Dạ _nó

-Đi đâu mà mua nhiều đồ thế? _mẹ nó giúp nó cầm đồ

-Cậu ta lôi con đi mua cả đồng quần áo, mệt chết đi đc _nó mệt mỏi ns

-Cậu ta là bn trai của con à? _mẹ nó gặng hỏi

-Lm gì có chuyện đó _nó bật dậy phản kháng ngay

-Thế sao cậu ta lại đưa con đi mua nhiều đồ vậy, lại còn có cả trang sức nữa _mẹ nghi ngờ hỏi nó

-Mẹ cứ để đấy mang con đem trả lại _nó đứng dậy đi lên phòng

-Ko ăn trưa à? _mẹ nó hỏi

-Con ăn rồi _nó đi lên phòng rồi đóng cửa cái *Ruỳnh*

Mẹ nó khẽ gật đầu, cười và bà ấy suy nghĩ: “Có thể cậu ta sẽ cho con một hạnh phúc con gái của mẹ à”

Sáng hôm sau... Nó dậy sớm, ăn sáng xong, nó dắt con ngựa sắt thân iu ra cổng để đến trường, thì thấy hắn đang đứng trc cổng. Hắn khoanh tay trc ngực dựa lưng vào một cái xe ô tô màu trắng láng bóng.

-Đến đây lm gì? _nó khó chịu hỏi

-Đến đón cậu đến trường _hắn ns

-Ko cần _nó ns rồi dắt xe đạp ra quay lưng để đóng cổng thì...

RẦM Chiến mã thân iu của nó đâm thẳng vào tường. Nó quay ra và...

-KHÁNH-CẬU... _nó hét to

-Lên xe đi... _hắn mở cửa xe cho nó vào

-KO _nó nhấn mạnh rồi ra nhặt “xác” cái xe đạp về để “an táng”

-6h50’12s... _hắn nhìn cái đồng hồ của mình và ns

-Chết cha muộn học... _nó hốt hải sau khi thấy hắn ns

-Lên đi ko lẽ cậu định đi bộ đến trường? _hắn hỏi

Nó lao thẳng lên xe và chiếc xe phóng đi. Trc cổng trường...

-À, mà ms có 6h30’ thôi...hắn ns, mặt tỉnh bơ

-Hả? Cái tên chết dẫm này... _nó lại bị trêu mà ko pik gì, suýt nữa lao lên để “cầu xé” hắn

-Ngồi im cho tôi lái xe, bộ muốn gây tai nạn hả? _hắn kéo nó ngồi xuống (đã đủ tuổi lái xe đâu mà cứ thih chạy rông ra ngoài đg)

-Hừ _nó “hừ” một cái rồi ngồi xuống để hắn lái xe vào nhà để xe

Trên sân trường...

-Ê mày Khánh đi vs ai kìa? _hs 1 ns

-Uk, nó ko pik xấu hổ hả, xấu vậy mà... _hs 2 ns

-Lại còn cãi nhau vs Khánh kìa _hs 3 ns

-Bộ con nhỏ đó muốn chết hả mà ăn ns vs anh Khánh như vậy _hs4 tức tối ns

Nó đã nghe hết nhưng nó chỉ để ngoài tai vì nó pik đã đồng ý thực hiện kế hoạch này thì mỗi ngày đến trường của nó lại là một lời đồn thổi bất tận của những người thừa hơi kia

6. Chương 6 : Lotteria Và Bệnh Viện

*Tùng...tùng...tùng...*Ba tiếng trống vang lên đồng loạt.Lớp 10A nhanh chóng ổn định vị trí của mình.Cô giáo chủ nhiệm bước vào.

-Cả lớp đứng_Tiếng cô lớp trưởng Ngọc Linh vang lên

-Chúng em chào cô ạ_toàn thể hs lớp 10A đứng nghiêm chào cô giáo

-Mời các em ngồi_cô giáo đặt cái cặp màu đen xuống rồi mời cả lớp ngồi

-Thưa cô sĩ số 37,đủ ạ_lớp trưởng báo cáo

-Uk,cám ơn em,sau đây cô sẽ phổ biến cho các em một hoạt động mà Nhà trường sẽ tổ chức vào ngày mai
Cả lớp nhao nhao

-Thưa cô là hoạt động gì ạ?

-Có vui ko cô?(hỏi ngu phải pik)

-Hoạt động này thì có những ai tham gia ạ?

Hàng loạt những câu hỏi ộc đưa ra.*Rầm* cô giáo gõ cái thước kẻ xuống bàn khiến cả lớp im re

-Trc hết hoạt động này do Phường ta kết hợp vs Nhà trường tổ chức cho các trường nhằm “Ns ko vs bạo lực học đg và tệ nạn xã hội”_cô giáo giải thih

-Em thưa cô khi nào thì tham gia ạ?_lớp pho lên tiếng

-7h sáng ngày mai_cô giáo đáp-Nếu có em nào ko thể tham gia đc thì hãy ns trc vs cô nhé_cô giáo nhắc

-Dạ_cả lớp đáp trừ mấy người bao gồm nó

Nó pik là nó chắc chắn sẽ ko thể tham gia đc vì tình trạng sức khỏe của nó hiện giờ.Đang định đứng lên để ns vs cô giáo thì nó lại quay ra nhìn Khánh.Lk này,Khánh cx đang nhìn nó,ánh mắt của hần như muốn ns là nó phải tham gia.“Đây là một phần trg kế hoạch sao?”Nó tự hỏi.

5 tiết kết thúc.Nó đc hần đưa về.Trc cổng nhà nó

-Tại sao cậu muốn tôi tham gia hoạt động vào ngày mai?_nó hỏi

-Vì đó là một phần trg kế hoạch_hần đáp

-Uk..._nó đáp rồi mở cửa bước xuống

Hôm sau,trc cổng trường...-BẮT ĐẦU_giọng thầy thể dục hô to

Cả trường bắt đầu xuất phát chạy dọc theo con phố đã đc phổ biến trc.Còn nó thì chạy ko ra chạy đi ko ra đi.Nó bắt đầu cảm thấy mệt nhưng vẫn cố chạy vì nó muốn tìm hần.Nhưng rồi vẫn bị bỏ lại ở cuối cùng.Xong xuôi,nó định đi về thì có tiếng gọi nó lại

-Nè, Dâu ơi~_tiếng Vi gọi

Nó quay người lại nhìn Vi

-Sao?

-Đi ăn gì đi_Vi rủ rê

-Ok,đang đói quá chờ lun đây

-Quán nhà bà Tư nhé

-Uk

Hai cô bn lại bá vai nhau đi thì

-Lê..._hắn gọi

-Cái gì?_đột nhiên nó giận dữ gất lên

-Đi..._hắn ns

-Đâu?..._nó vẫn đang nóng

-Lotteria_hắn

-Ko thih...Nó buông một câu rồi lại kéo nhỏ Vi đi

-Nè Khánh có ý tốt mà...-Vi ns

-Tốt đẹp gì...._nó nắm chặt tay Vi rồi lôi đi

-Tôi ns thì cậu có nghe ko đấy?..._hắn nổi giận hỏi

-‘...’_im lặng

-Thôi tao ko đi nữa đâu mày vs Khánh đi đi nhé..._ns rồi Vi kéo tay nó ra

-Ê này Vi..._nó gọi lại như cô nàng đã chạy đi mất

-Lên xe đi_hắn ns

-‘...’_nó ngoan ngoãn trèo lên xe

Quán Lotteria gần trườngPải ns đây là vương quốc của lớp của 10A.Những người quyền lực nhất là : Hắc,Nam và Hotgirl Dương Nhi.Nơi này là một trg những nơi để cho thành viên lớp và fans của 3 người bọn họ đến để chơi.Nó bước vào và bị choáng vì 3 tấm post to bổ chường là hình của Khánh,Nam và Dương Nhi đc treo trên 3 bước tường trg quán

~~ Giới thiệu nhân vật ns

~~Dương Khả Nhi (16t):con gái tập đoàn họ Dương,trc đây chẳng xinh đẹp hơn ai nhưng đi thẩm mỹ viện tận mười mấy lần ns xinh đẹp đc và đang là hotgirl số 1 của trường và là bn gái của hắc (chỉ là trc đây thui) hiện giờ đang có bn trai là Nam.Học lực thì trung bình vớt nhưng nhờ gia thế lên vào đc lớp giỏi.

-Thih gì thì gọi đi_hắn ns

-‘...’_im lặng

-Sao thế,vẫn giận hả?..._hắn hỏi

-Quá giận luôn..._nó tức giận ns

-Sao lại giận?..._hắn kéo nó ngồi xuống rồi hỏi

-...tôi chạy đi tìm cậu..._nó ns trg tức,hai má hơi đỏ,phồng lên trông đáng iu lém lun ý

-Vậy à?Vậy tôi mời ăn rồi còn gì_hắn ns như nhận ra cái lỗi của mình

-‘...’_cầm cuốn menu nên

Bỗng tiếng hò reo của lũ con gái khiến nó và hắc phải quay lại xem là ai.Nam và Dương Nhi bước vào,tay trg tay,cười cười ns ns.Chắc hắc hắc là người khó chịu nhất lk đó,cái menu đã bị hắc xé rách một cách ko thương tiếc.

-Kh...ánh...về...điii..._bàn tay nó run run đặt lên bởi vai rắn chắc của hắc,giọng thều thào mệt mỏi

-”...”_có vẻ như hắc ko để ý đến lời ns của nó

Thế rồi nó ngất lịm đi. Khánh vội vàng bế nó lên và đưa nó đến bệnh viện trng bao nhiêu con mắt tò mò. Phải một lk lâu sau nó ms tỉnh. Nó mở mắt nhìn quanh thì thấy mẹ nó đang ngồi trc mặt nó, hấn thì khoanh tay trc ngực và dựa lưng vào tường

-Mẹ..._nó mệt mỗi gọi

-Sao thế, con? _me hỏi nó

-Con khát..._nó ns

-À...uk..._mẹ nó chạy ra ngoài mua nước cho nó

-Khánh..._nó ngáp ngừng ns

-‘...’ _im lặng

-Tôi...xl..._nó ngồi dậy ns

-Ko có gì phải xl cả..._hấn ns

-Nhưng..._nó

-Đây con uống đi _mẹ nó bước vào đưa cho nó chai nước khoáng

-Dạ _nó cầm chai nước lên và uống

-Thưa bác..._Khánh lên tiếng

-Cháu cứ ns _mẹ nó ns

-Cháu muốn đưa Lê sang Singapo _hấn ns giọng vô cùng là nghiêm túc

*Phụt*Nó phun thẳng vào...mặt mẹ nó.

-Cái Gì Cơ? _2 mẹ con nhà nó đồng thanh

-Bây giờ, y học phát triển căn bệnh của Lê ko phải là ko chữa đc..._hấn

-Bác pik nhưng..._Bà Loan ngáp ngừng ns

-Bác ko cần phải lo, cháu sẽ lo về mọi khoản chi phí, chỉ cần bác đồng ý _hấn vẫn ns, cái mặt phải ns là quá nghiêm túc

-Việc đó bác cx ko thể tự ý quyết định đc còn về phần bố con nó..._mẹ nó ns rồi quay ra nhìn nó

-Vậy con muốn nghe kết quả của hai bác trc, con có việc nên phải đi rồi, con chào bác ạ _hấn lễ phép ns rồi bước ra ngoài

Vậy là nó lại phải quyết định rồi. Nó sẽ quyết định đi chứ?

~~ thời gian sắp tới Land ko thể đăng truyện tiếp đc vì một tuần nữa là thi học kỳ rùi. Sau khi thi xong thì Land sẽ tiếp tục đăng. Thanks for reading ^.^!

~

7. Chương 7 : Đồ Mặt Dày

Nó uể oải đi xuống nhà, một phần vì mệt (ngất ở Lotteria í) một phần vì ôn tập để chuẩn bị cho bài kiểm tra Toán ngày hôm nay nên thiếu sức sống là phải.

-Chào buổi sáng, mẹ _nó kéo ghế ngồi xuống

-Ăn sáng đi mà còn đi học _mẹ nó giục

-Dạ...ơ mà mẹ,hôm qua bố ko về ạ?_nó cầm miếng bánh mì lên rồi quay sang hỏi

-K-ko..._mẹ nó đáp có phần lúng túng

Ăn cho qua loa rồi nó cầm cặp lên để đi học.Ra đến cửa ms nhớ,cái xe của nó đã “thăng thiên” từ hai hôm trc.’Bây giờ tính sao đây?’Nó tự hỏi mình.Chợt,một chiếc xe GLE Coupe tiến đến rồi dừng hẳn trc mặt nó.Cửa xe mở,hắn bước ra trg bộ đồng phục hs

-Lên xe đi_hắn mở cửa cho nó

-‘...’_nó đóng cổng lại rồi đeo cặp sách lên vai bước đi

-Ê,đi đâu đấy?_hắn chạy theo

-‘...’_im lặng

-Cậu điếc à?_hắn kéo tay nó lại

-Đúng,tôi đang muốn bị điếc đây để đến trường khỏi phải nghe những lời bình luận từ lũ fans của cậu_nó bực tức ns

-...Vậy kế hoạch của chúng ta thì cậu định bỏ à?_hắn ns

-‘...’_lại ns đến trả thù thì đột nhiên lòng nó lại nổi điên nhưng lại bị một mồi dập tắt ngay lập tức

-Thế thì thôi,tôi...xl..._hắn quay lưng đi

‘Hắn bỏ cuộc thật sao?Hắn bỏ cuộc chỉ vì đứa đồng lõa ko nghe theo mình sao?Ko,hắn chỉ muốn tốt cho nó thôi.Đúng vậy,chắc gì lũ hám trai kia tha cho nó...Hay vì lý do nào khác????’

-Khánh..._nó quay lại kéo lấy áo hắn từ đằng sau

-Sao?_hắn lạnh lùng hỏi nó

-Tôi...tôi...xl..._nó ấp úng

-Thay đổi nhanh thế cơ à?_giọng của hắn vẫn cứ lạnh như vậy

-Tôi..._nó vẫn ấp úng

-Thôi đi học,muộn rồi_hắn kéo tay nó ra

-Ukm..._nó lên xe cùng hắn tới trường

...Sân trường...

-Ủa con nhỏ hôm qua ở Lotteria vs Khánh kia_hs 1 ns

-Công nhận pik giả nai thật,ngất để Khánh đưa đến bệnh viện_hs 2

-Con nhỏ đó chắc lm đc diễn viên ấy nhỉ_hs 3

-Đúng là Đồ Mặt Dày..._hs 4

-Đồ Hồ Ly..._hs 5

-Đồ Vô Liêm Sĩ..._hs 6

Vậy là nó đc mn đặt cho bao nhiêu là “nickname”.Nó phải kiềm chế và chuẩn bị tinh thần rất kĩ từ tối qua ms qua nổi cái sân trường đầy lời bàn tán về nó.

Hôm sau...*Rầm,Ầm,AAAAA...*Hàng loạt những âm thanh zui tai vang lên trg nhà nó.Sự việc là vậy,cái đồng hồ hình ông mặt trời của nó vang lên báo hiệu nó dậy để đi học nhưng chỉ trg vài giây ngán ngủ cái đồng hồ đã an tọa trên sàn nhà.Tiếp theo là tiếng cửa phòng nó bị đập mở toang,hắn ta đây sát khí bước vào mà gọi nó dậy.Còn tiếng “A” thất thanh của nó là khi nó mở mắt ra và nhìn thấy hắn trg phòng mình,còn nó thì trg tư thế rất chi là “nóng”,nó phi thẳng vào nhà tắm mặt đỏ bừng,còn tự hỏi ko pik hắn đã nhìn thấy gì chưa nữa(cái con này thật là....Haizzzzz).Một lk lâu sau nó ms ra,hắn đang đứng trc cửa phòng,khoanh tay trc ngực mà nhìn nó

-N-nhìn gì...????_mặt nó lại đỏ lên

-6h55'30s..._hắn nhìn đồng hồ rồi ns

-Lừa thì lừa một lần thôi,tôi ko bị mắc lừa lần hai đâu_nó quay ra lấy cặp sách trên bàn học

-Gọi dậy mất 10' 03s,Vscn 25'27s_hắn bắt đầu tính thời gian cho nó hiểu

Chắc bn sẽ hỏi là còn thừa tận 20' nữa đúng ko?Vì trg 20' đó,cái đồng hồ gọi nó dậy tận 4 lần nhưng nó ko chịu dậy mà còn nường tiếp nên muộn là phải rồi.Nghe ns vậy nó lao đến cầm cái đồng hồ đang đeo trên tay hắn để xem giờ.Hồ của nó đang treo tí ở trên cột điện sau khi xem xong giờ.Pải để hắn cầm sào ra kều nó xuống thì nó ms tỉnh lại và mặt mếu máo như con nít.

-Ngồi đấy mà khóc..._hắn buông một câu rồi đi xuống nhà

-Đợi..._nó chạy xuống theo

Chiếc xe Bentley(Mulsanne 2014) màu trắng lao thẳng đến trường.Tiết 1 đã bắt đầu dc hơn 15'.Nó thì chạy thẳng từ bãi đỗ xe lên lớp còn hắn thì cứ ung dung đi lên...một cách rất chi là bình thường

-Thưa cô...cho em...v...vào lớp_nó đứng trc cửa lớp ns vào

-‘...’_cô giáo nhìn nó tức giận,ánh mắt rực lửa

-‘...’_nó thì chỉ pik im lặng cúi đầu nghe cô giáo “ca”

-Cô,em vào lớp_hắn ns như ko (ủa xin phép giáo viên “lễ độ” ghê!!)

-Đc cả em nữa à,Lí-Gia-Khánh???_cô giáo gần lên

Hắn cho cô giáo ăn bơ rồi lại quay sang hỏi nó

-Sao ko vào??

-Im,đang bị “ca”,ko pik à?_nó vẫn cúi mặt xuống mà ns

-Ko sao cứ vào đi_ns rồi hắn bước vào một cách “hiên ngang”

-HAI EM RA NGOÀI CHO TÔI_cô giáo sau khi bị bơ và thái độ của cậu hs “ngoan” nên đã nổi giận quát lớn

8. Chương 9 : Hello Việt Nam(1)

Đã hai năm rồi,một khoảng thời gian cho nó trở thành một con người khác.Và hôm nay,nó quay trở về để .n thấy nó đã khác.

...Sân bay Nội Bài 8h sáng...Cổng quốc tế số 6,một cô gái dong dỏng cao,làn da trắng như tuyết,mặc một bộ đồ đen bó sát người,mái tóc đen tuyền xoa ngang lưng-Đó chính là nó .Đôi mắt màu cà phê như đang tìm kiếm ai đó

-Lê..._một giọng nam vang lên

Nó lập tức lao thẳng đến chỗ hắn đang đứng

-Tui nhớ ông qá trời lun_nó ôm chầm lấy hắn mà nũng nịu ns

-Tui về trc bà 1 tháng thôi mà nhớ nhung gì?_hắn ns

-Nhưng mà thấy nhớ lém í_lại cái giọng trẻ con “ngọt sớt”

-Thế giờ tui đứng trc mặt bà rồi còn gì_hắn véo hai má hồng của nó

-Aa,đau..._nó đưa tay lên để kéo tay hắn ra

-Thưa cậu chủ,xe đã chuẩn bị xong_ông quản gia ns

-Uk_hắn lạnh lùng đáp rồi quay sang nó -Đi...

-Ồ..._nó đưa cái vali cho ông quản gia rồi cùng hấn lên chiếc limo màu đen rời khỏi sân bay

...Ngoại thành Hà Nội...

-Woh!!!Ồ quê mà cx thay đổi nhiều thế này rồi..._nó nhìn ra ngoài mà quan sát cảnh quan xung quanh (như con nít lên 3 ko bằng >.<>

<>

~~ Land sorry m.n nha vì đột ngột đăng chap 9 trg khi chưa có chap 8,vì một số lí do nên mình ms đăng linh tinh lên như vậy,khi nào có time thì mình sẽ đăng chap 8 để m.n hiểu hơn về chap tiếp theo,vs cả chap này hơi ngắn lên mình ms đăng có phần một,hi,thông cảm cho Land hen.Thank you for reading

9. Chương 8 : Goodbye Việt Nam(1)

Thế là bị phạt.Hai người này bị phạt đứng trc cửa lớp và phải nâng hai xô nước cho đến hết tiết của cô chủ nhiệm.

-Haizzz...tôi ko lm đâu..._hấn đang xách xô nước từ bể nước gần phòng bảo vệ và ns

-‘...’_im lặng

-Sao thế?Tự nhiên lại giận là sao?_hấn đặt xô nước xuống hỏi nó

-‘...’_im lặng tập II

-Thôi ko ns chuyện nữa đi thôi_hấn lại xách xô nước nên rồi đi

-‘...’_nó xách xô nước theo sau

...Trc cửa lớp,hình phạt vừa ms đc 5’...

-Ghét quá...mẹ kiếp_hấn bực tức ns

-‘...’_im lặng tập III

-Có mệt ko?_giọng quan tâm

-Ko mệt,nhưng ai kia đang lo cho đấy..._nó quay vào nhìn lớp.Các cặp mắt của lũ con gái nhìn Khánh một cách “đáng thương,tội nghiệp,lo lắng”,còn nó thì lại bị rửa

-Con nhỏ đáng ghét,dám lm cho Khánh bị phạt...

-Mày đc lắm dám tranh Khánh vs tụi này lại còn khiến người ta bị liên lụy...

Nhiều lời nhận xét,chửi rửa nó một cách ko thương tiếc.Còn nó thì pik lm gì ngoài hứng chịu những ánh mắt “thân thương” ấy

-Đi chơi ko?_hấn đặt xô nước xuống

-Đang giờ học đấy_nó nhìn hấn nhắc

-Uk,pik là giờ học nên tôi ms rủ đi chơi_hấn ns tỉnh bơ

-Cậu đi mà chơi,tôi ko đi đâu.Bao giờ hết bị phạt tôi còn vào học tiếp nữa_nó ns

-Chăm zữ...Cúp tiết cx đâu có sao_hấn gạ gẫm

-Tôi ko thih bị hạ hạnh kiểm vs gọi ba mẹ lên đâu_nó ns

-Sao mà cậu lại quan trọng hóa vấn đề thế nhĩ,cúp có một buổi thôi mà_hấn ns

-Một buổi có 5 tiết,mỗi tiết có 45’,trg 45’ đó có bao nhiêu là kiến thức,cúp một buổi là hỏng ko pik bao nhiêu kiến thức mà cậu bảo tôi quan trọng hóa vấn đề?_nó lên “con” giáo huấn

-Ko sao tôi bảo kê_hấn ns rồi cầm xô nước trút thẳng từ tầng 2 xuống dưới

-“TRỜI OI...”_Tiếng thầy hiệu trưởng hét lên ở dưới sân trường

Hai đứa ghé đầu xuống thì thấy,thầy hiệu trưởng người ướt nhẹp từ trên xuống và cái đầu hói bóng loáng lộ ra,bộ tóc giả đang trôi theo dòng nước vô cổng thoát nước gần đó.

-”HAI EM LÊN PHÒNG GIÁM THỊ CHO TÔI_Thầy hiệu trưởng chỉ đích danh hai đứa

...Phòng Giám thị...

-Hãy viết bản kiểm điểm rồi đưa về cho bố mẹ các em ký_thầy giám thị ns

-Các em điếc hả?_thầy hiệu trưởng bước vào,quần áo vẫn ướt

-Thầy ơi,thầy cho tụi em xl,tụi em ko có ý đâu_nó năn nỉ

-Có gan lm mà ko có gan chịu là sao?_thầy hiệu trưởng ns

-Em..._nó ấp úng

-Còn cả em nữa,Lí Gia Khánh..._thầy hiệu trưởng quay sang nhìn hấn vẫn đang ung dung uống nước trà

-Sao thầy?_hấn đặt ly trà xuống,mặt tỉnh bơ hỏi

-Em đừng nghĩ là em thi th lm gì trg trường của tôi thì lm đâu đấy_thầy hiệu trưởng đập tay xuống bàn mà ns,gìọng có chút đe dọa

-Ồ

Vậy em phải ký ạ?_hấn vẫn hỏi theo kiểu giả nai để trêu tức thầy hiệu trưởng

-Ký cho tôi_thầy hiệu trưởng ra lệnh

-Ừa em tưởng thầy bảo là phụ huynh phải ký ạ,sao lại đổi sang em?_hấn càn trêu ông thầy

-Mang về bảo Phụ huynh ký_ông thầy ns

-Thầy ơi ba mẹ em ko có nhà,ba em đang ở bên Pari,mẹ em đang ở London..._hấn bắt đầu kể lể

-Đầu đầu quá,các em bị đình chỉ buổi học ngày hôm nay_thầy hiệu trưởng tháo kính ra,xoa xoa hai thái dương

-Đi thôi..._hấn cầm cặp lên rồi kéo nó đi chẳng để nó í ới gì

...Thế giới Di động...

-Đến đây lm gì?

-Cứ xuống đi

-Chào Quý khách_cô nhân viên nở một nụ cười tươi rói ngay sau vài giây bất động trc vẻ đẹp lung linh của hấn

-Cho tôi xem những hàng ms nhất_Hấn lạnh lùng ns

-Dạ,những hàng ms về là những chiếc này ‘...’_cô nhân viên kể ra một tràng khiến nó hoa hết cả mắt

-Cậu thích cái nào?_mắt hấn vẫn cứ dán vào mấy mẫu đt ms mà cô nhân viên giới thiệu

-Tôi ko cần mua mấy thứ này lm gì_nó ns câu đó lm hấn mất hết cả hứng

-Ko mua là sao?_hấn khó hiểu hỏi

-Tôi có lm gì đâu mà mua đt_nó trl rất “hồn nhiên”

-Cậu muốn là trở thành người tôi cổ hả ?_hấn hỏi

-Tôi ko thích mấy thứ công nghệ thông tin này lắm_nó trl

-Cậu ko thích chỉ vì ko quan tâm đến nó...Lấy cho tôi mấy cái này_hấn chỉ vào cái mấy cái điện thoại: LG 62,Sam Sung Galaxy S4,Iphone 5s...

-Cậu có bị gì ko đấy,cái giá như vậy ai dám mua__nó ns

-Tôi trả..._hắn trl rồi cầm cái điện thoại Iphone 5s lên

-Chị cho em hỏi cái điện thoại kia bao nhiêu tiền ạ?_nó chỉ vào cái đt mà hắn đang cầm

-Đây là chiếc cuối cùng,gia là 19 triệu 800 đồng__cô nhân viên đưa bảng giá ra cho nó xem

-Hả tận 19 triệu????_nó nhìn cái điện thoại kia như cái vật thể lạ

-Trông có vẻ đc đấy,lấy cái này vs mấy cái này nữa_hắn đưa ra cái thẻ tín dụng rồi chỉ vào mấy cái điện thoại vừa liệt kê

-Dạ__cô nhân viên tươi cười rồi cầm mấy cái điện thoại lên gói gém cẩn thận rồi đưa cho nó cầm

Mua xong hai người lên xe,để về nhà nó...

-Đưa hóa đơn đây..._nó quay sang bảo hắn

-Lm gì?_hắn lại lôi mấy cái điện thoại ra

-Để xem là phải thanh toán là bao nhiêu,chứ lm gì__nó khó chịu ns

-Trg thùng rác trc cổng ấy_hắn vẫn nhìn vào cái đt mà trl

-T-trg thùng rác???_nó hỏi lại

-Uk,mà ko cần đâu cái hóa đơn đó chỉ ghi chữ chứ có ghi gì đâu mà cậu quan trọng lên như thế?_hắn cx có chút bực mình

-Thế số tiền cậu trả là bao nhiêu?_nó hỏi

-Có bao nhiêu đâu,cậu ko cần phải quan tâm__hắn trl

-Nếu thế thì tôi ko nhận..._nó ns

-Có thể thôi mà...để nhớ lại cái đã,khoảng 45 triệu 2 trăm 80 nghìn đồng thì phải..._hắn trl rồi nằm ườn ra cái ghế nhà nó

-Tậ...n...4..5..triệu...á aaaaaaa...._nó há hốc mồm khi nghe thấy câu trl của nó,ko những vậy hắn còn ns “có bao nhiêu đâu”,chỗ tiền đó bằng số tiền bố mẹ nó lm 8-9 năm ms đc tăng đó mà đã tiêu hết nó sau khi phán xong một câu

-Ko cần phải kinh ngạc như thế đâu,chỗ đó chỉ là một phần nhỏ trg số tiền “tiêu vật” hàng tháng của tôi thôi_hắn ta ns,ko có gì là ko bình thường cả

”Gia thế nhà cậu ta kinh khủng đến thế sao?Chỉ tiền tiêu vật thôi còn nhiều như vậy,ko pik gđ nhà cậu ta lm cái gì mà đc nhiều tiền thế,chắc mỗi năm kiếm về trăm tỉ là chuyện nhỏ,ko phải tính bằng USD ms đúng...”_nó nghĩ thầm trg đầu

-Ờ cx gần cỡ đó đấy_hắn ns lm nó giật cả mình

-S...sa..o cậu pik?_nó hỏi

-Chẳng có gì là tôi ko pik cả,mà đói rồi cho tôi ăn cái gì đây?_hắn ném cái đt lên bàn,quay sang nhìn nó (tên Khánh này đúng là đứa phá hoại mà đt vừa ms...)

-Sao tôi phải nấu cơm cho cậu ăn?_nó hỏi

-À mà quên mẹ cậu có để lại giấy nhắn kia_hắn đưa mắt về phía nóc tivi

-Hả,mẹ tôi sao?_nó cx nhìn theo hướng đó và có một tờ giấy nhắn thật

”Bà ngoại đang bị bệnh nên mẹ phải về trông bà,khi nào bà khỏi bệnh thì mẹ về Yêu con”

-Đọc xong rồi thì đi chợ đi_hắn giục nó

-Ko,cậu về đi _nó đuổi

-Ko tôi ko về,tôi ở nhà cậu nốt đêm nay,tiền nhà tôi sẽ thanh toán đầy đủ.Ok?_hắn ns

-Nhà cậu có sao cậu ko về mà đến nhà người khác ở là sao?_nó hỏi

-....Sao hỏi nhiều thế,để cậu ở nhà một mình nhớ có chuyện gì thì sao?_hắn trl

-Tôi thì có chuyện gì cơ chứ?_nó cãi lại

-Nhớ cậu ngắt ra đấy thì sao?_hắn hỏi lại

-‘...’ _im lặng

-Tôi ko muốn quay trở lại căn nhà đó,chỉ có thể thôi..._hắn trl

-Nhưng tại sao cậu...??_nó chưa hỏi hết câu thì lại bị hắn lôi lên xe

10. Chương 8 : Goodbye Việt Nam(2)

Nó và hắn đang mua đồ trg siêu thị.có một nghịch lí là nó đẩy xe còn hắn mua đồ.Đơn giản vì hắn pik nấu ăn nên nó phải đẩy xe.Hắn thì cứ im lặng mà chọn đồ còn nó thì cứ đẩy xe thỉnh thoảng lại thăm chửi hắn.Đi đến đâu lại có những câu khen ngợi hắn

-Oa~ Đẹp trai quá,mày ơi...

-Tao ‘say nắng’ mất rồi...

-Xin số đi mày

-Uk,chụp cả ảnh nữa

-Con cái nhà ai mà đẹp trai thế (mấy thím già còn ko tha cho người ta nữa kìa ><>

Bla...Bla...Nhiều lời khen ngợi,kể đến sáng mai cx ko hết dc...

Hai người đẩy xe ra quầy thanh toán.

-Sao cậu mua ít thế?

-Mua nhiều lm gì?

-Thì...mẹ tôi hay mua nhiều nên tôi hỏi mà...

-Phụ nữ là chúa lười,đi chợ về nấu có 3 bữa thôi mà mua như chuẩn bị cho tận thế

-Nè,ns thì ns riêng ra...

-Ờ thì trừ cậu ra thôi

Khỏi phải ns thêm,nó cx hiểu hàm ý mà hắn nhắc.Ngoài những loại phụ nữ là ‘chúa lười’ ra thì còn một loại nữa là ko pik gì về nữ công gia chánh,điển hình là nó

-Có lên xe ko mà cứ ngây người ra_hắn để đồ lên xe rồi gọi nó đang đứng trân trân

-Ukm..._nó đáp rồi lên xe

...Về đến nhà,trg bếp...

-Cậu nấu đi,tôi lên phòng

-Ê,ko phụ tôi còn lên phòng ngủ là sao?

-Aish...thì phụ...

-Đây rửa hộ tôi mấy thứ này

.....

-Oa~ Thơm quá xá...

*Bóp*Hắn cầm đôi đũa lên đánh mạnh vào tay đang “ăn vụng” của nó

-AA...Đau...Cậu bị dở à...?

-Rửa tay chưa?

-Rồi_nó đáp rồi chìa hai bàn tay ra cho hắn xem,y như con nít

-Ồ,ăn đi_hắn kéo ghế ngồi xuống

-Cậu là con trai mà nấu ăn giỏi ghê..._nó khen hắn sau khi gấp miếng thịt bò xào bỏ vô miệng

-Tôi mà lại..._hắn tự khen

-Chắc mai này ai lấy dc cậu lm ck chắc có phúc zữ lắm_nó lại khen tiếp

-Số tôi lm sao mà ế dc,ko như ai kia_hắn nó một câu mỉa mai lm nó suýt thì bị sặc

-Cậu đang ns mỉa tôi hả?_nó bắt đầu tức giận

-Đâu có tôi nghĩ cho cậu mà..._hắn ns

Tôi ko cần..._nó lại gấp thêm một miếng thịt nữa bỏ vào miệng cho bồ...tức

-Cứ cái đà này thì cậu sẽ ế sớm thôi_hắn “thở dài,lắc đầu”

-Ế là ế thế nào?_nó lại phát hỏa

-Thì có mỗi một bữa cơm còn ko nấu nổi,ế là phải,con gái gì mà...

-Kệ tôi,mai sau tôi nhất định sẽ lấy một ông ck ko cần ăn cơm vk nấu mà vẫn yêu tôi là dc rồi_nó bắt đầu “bay” vs trí tưởng tượng của mình

-Ặc..._hắn bị...sặc (ai bủ lm nó sặc bây giờ ms thấm...)-Lm gì có loại đàn ông kiểu đó_hắn đặt bát canh xuống

-Thiếu gì...Tôi ăn xong rồi_nó đặt cái bát cơm vẫn còn một nửa xuống

Hắn ko ns gì chỉ im lặng rồi lại nhìn vào bát cơm của nó.Bữa trưa xong xuôi,nó ngồi ngoài phòng khách xem tivi,còn hắn rửa bát.Rửa bát xong hắn ra phòng khách ngồi.

-Sao ko lên phòng mà ngủ,ngồi đây lm gì?

-Xem tivi

-Sắp thi rồi còn ko lo học đi lại còn xem tivi

-Kệ tôi,nhiều chuyện...

-Ra bên kia ngồi đi

-Lm gì?

-Ngủ trưa

-Cậu ra đóng cổng đi,tôi lên phòng đây_nó ns rồi đi lên phòng

Hắn đứng dậy chạy ra đóng cổng và quay vào phòng khách tiếp tục công việc ngủ trưa của mình.Tiếng ve kêu đầu mùa thật khó chịu,nó mệt nhưng ko tài nào ngủ dc.Và nó bắt đầu suy nghĩ

“Buồn cười...còn sống dc bao lâu nữa đâu mà đòi lấy ck cơ chứ?Còn ko pik có học hết cấp 3,có trả thù dc hay ko kia mà.Lê ơi,mày chỉ dc cái mơ mộng giời”

Nó thì đang thao thao bất tuyệt như vậy,còn hắn?Đầu óc hắn từ sáng tới giờ cứ quay như chong chóng.Một phần hắn lo nghĩ cho nó,cho căn bệnh của nó,một phần cho chính hắn...

...5h chiều,nó vừa đói vừa mệt bước xuống khỏi phòng để tìm cái ăn.Bước xuống cầu thang nó đứng hình,vì...

-AAA..._nó la lên

Hắn đang ngủ mà phải bật dậy

-Sao?

-Ai cho cậu khóa thân ở trg nhà tôi..._nó vừa ns vừa che mặt mình lại

-Cởi có cái áo thôi mà lm loạn lên,nhà cậu như cái lò nung ấy,nóng muốn chết

-Cậu mặc áo vào đi

-Ờ,thì mặc_hắn vơ lấy cái áo,mặc vào

-Mặc chưa?_nó vẫn nhắm tịt mắt lại hỏi

-Rồi...

-Lần sau đừng có lm cái kiểu đó nữa

-Ờ,tôi đói rồi

-Cậu nấu gì cho tôi ăn đi

-Ko thích

-Ko thích?

-Ra ngoài ăn

-Ok_nó hí hửng

...Sau khi ăn xong,hai người đi bộ về nhà...

-Sao nhà tôi lại,rõ ràng là tôi tắt tắt đèn rồi mà

-Đến rồi à?

-Là sao?

-Cứ vào đi

-‘...’_nó chạy vào trg

-Tôi đang lắp đặt theo ý của cậu rồi,mời xem qua_một người đàn ông to lớn mặc quần áo của một công ty bán đồ gia dụng

-Khỏi,tiền đây ko cần phải đưa giấy thanh toán_hắn lạnh lùng đáp rồi rút ví ra đưa cho người đàn ông đó một tệp tờ tiền đô ms cứng

-Tôi xin phép về_người đàn ông nhận tiền rồi ra về

-Người đó lm gì trg nhà tôi vậy?_nó ngờ nghệch hỏi

-Tôi thuê họ lắp thêm 2 cái điều hòa vs một cái phát wifi thôi

-Hả???_nó ngạc nhiên rồi ngược mắt lên nhìn cái điều hòa hai chiều đc treo trên tường

-Còn một cái trg phòng cậu nữa đấy

-Trg phòng tôi?

-Ukm_hắn đáp rồi cầm cái điều khiển điều hòa bật lên

-Nhưng mẹ tôi,ba tôi...

-Cậu ns vs ba mẹ cậu là đc rồi

-Nhưng...

-Thôi ko bàn cãi,tôi đi tắm đây

-Ờ...

-Ko đi tắm đi còn ngồi đâu lm gì?_hắn đi tắm vào,cầm cái khăn bông lau tóc

-Xem tivi

-Bao nhiêu tuổi rồi mà vẫn xem hoạt hình,lại còn xem cả Tom và Jerry_hắn giật lấy cái điều khiển tivi

-Trả tôi_nó định tranh lấy cái điều khiển

-Ko trả_hắn bắt đầu trêu nó

-‘’...’’_nó bực,vung tay cào cào loạn xạ

*ẦM...CHỤT...*Hai âm thanh vang lên.Lk đầu là nó tranh cái điều khiển vs hắn mà cả hai rơi xuống đất,tiếp theo,người nó đè lên người hắn,mắt kề mắt môi kề môi

-AAAAAA..._Nó lại hét toáng lên

-‘’...’’

-Huhu..._nó khóc,mếu máo

-Khóc cái gì?_hắn ngồi dậy hỏi

-Nụ...h...hôn...đầ...u...my...first...kk...iss..._nó mếu máo tiếc thương cho số phận của nó,first kiss của nó lại trao cho hắn

-Tưởng cái gì ghê gớm,có nụ hôn thôi mà

-Cậu ns nghe dễ nhỉ?Loại như cậu thì pik gì cơ chứ

-Đấy cx là nụ hôn đầu của tôi...

-Hả???

-Đau đầu quá!Lên phòng ngủ giùm tôi,mai còn đi học

-‘’...’’_lặng lặng đi lên phòng

Nó thì chỉ pik tiếc thương cho cái First kiss của mình nhưng nó đâu pik ai kia lại...Hắn nằm dài ra trên cái ghế gỗ dài trg phòng khách,một tay đưa lên môi,nhớ lại lk đó.Hắn khẽ cười,cái cảm xúc kì lạ đó lại xuất hiện.Liệu nó có phải là điềm báo ột tình yêu chớm nở?

11. Chương 9 : Hello Việt Nam(2)

Quê nội của nó ở ngoại thành Hà Nội,đi ô tô mất khoảng 2 tiếng.Giờ nó đang đứng trc cổng nhà của ông bà nội nó.Nó nhìn giàn hoa thiên lí đang đung đưa trg gió,cái mùi thơm thoang thoang.Cây xoài trc cổng xòe những tán lá xanh,mát rượi.Nó khẽ thở dài và gọi hắn vào cùng.Nhà của ông bà nó là một căn nhà nhỏ cấp 4.Căn nhà này cx chẳng rộng là bao,một phòng khách,một phòng ngủ vẫn còn mùi sơn ms.Ông bà nó đã ko còn,chỉ còn lại căn nhà vs khu vườn nhỏ.Các bác nó vẫn thường xuyên về đây để sửa sang lại nhà cửa.Nó rút hương ra,đốt rồi đặt lên bàn thờ,chắp hai tay lại rồi nhìn lên hai bức ảnh dc đặt trên đó.

-Ông bà ơi,con về rồi...

Nó chỉ pik ns có thể thôi vì nó chẳng có gì để ns cả.Hai năm qua,nó ở Singapo để chữa bệnh và quay về Việt Nam khi đã chữa trị khỏi.

-Về thôi..._nó quay ra ns vs hắn

-Ukm..._hắn cầm chìa khóa xe,đứng dậy

-Đưa tôi đến trường đi

-Lm gì?

-‘Chơi’

-Chơi? Gần 12h trưa rồi, chơi gì nữa. Mai đi học tha hồ mà chơi

-Chỉ đến để xem trường có thay đổi ko thôi mà, đi
nhà

-Uk, đến chịu

Yeahhhh

~~...Trường THPT A (xl nha mình ko nghĩ ra tên trường ^^). Hai cánh cổng trường to dùng màu xanh vẫn mở toang. Tan học đã đc 30’ rồi nên sân trường rất vắng. Cả sân trường chìm trng tiếng ve kêu, nắng vàng đầu hè. Nó chạy ra chỗ phòng bảo vệ, gõ cửa

-Gi thế cháu? _bác bảo vệ đẩy cửa ra hỏi nó

-Bác mở cửa trường cho cháu vào

-Cháu có phải là hs trường này ko? Mà trưa rồi vào lm gì?

-Cháu vào tham quan trường

-Tham quan? Vậy ko phải là hs trường này rồi, khi khác rồi quay lại

-Cô ấy là bn cháu _hắn lên tiếng

-Khánh? Chà, cháu đi đâu mà giờ ms về vậy? Nếu là bn cháu thì hai đứa vào đi _bác bảo vệ thay đổi hẳn thái độ cầm chìa khóa ra mở cổng cho nó và hắn

-Ko vào hả? _nó quay lại hỏi

-Ko... _hắn đáp

Nó ko ns thêm nữa, bước vào cổng trường. Nó pik tại sao hắn ko vào vì hắn pik có lẽ hắn sẽ gặp hai người đó. Còn nó thì lại muốn gặp họ trc khi bắt đầu kế hoạch. Lớp 10A nằm ở đầu tầng hai, dãy nhà bên phải sơn màu vàng. Nhớ quá! Cái lớp học có bao nhiêu kỉ niệm của nó, kỉ niệm nó ngồi một mình trng lớp trng khi cả lớp nó đang tập thể dục rất sôi nổi ở dưới sân trường. Kỉ niệm về lk nó tỏ tình vs Nguyễn Vũ Hoàng Nam. Kỉ niệm nó phải chịu phạt vs hắn, ... Những kỉ niệm này sẽ bị chôn vùi trng dĩ vãng nếu nó ko quay lại đây để nhớ. Nó lại đi thẳng đến dãy nhà bên, lớp 12A- Lớp học mà vào ngày mai nó sẽ vào học, nó sẽ học cùng các bn nó như trc đây, như lớp 10A trc đây và cùng vs Hai người đó như trc đây. Nó dừng lại trc cửa lớp 12A, nó nhìn lên cái bảng xanh ghi tên lớp- có lẽ đó là một thói quen có từ rất lâu của nó rồi lại nhìn vào lớp qua cánh cửa sổ mở. Nó nhìn thấy một bóng của tên con trai. Cái dáng chuẩn, hai chân vắt lên bàn, dựa lưng vào ghế, trng có vẻ rất bất cần đời. “Vẫn như xưa” _đó là nx của nó khi nhìn thấy người đó

Chán! Nó bước xuống cầu thang để về. Nó bước đi thật chậm rãi. *Cộp, cộp, cộp..*- Tiếng giày cao gót vang lên đều đặn. Nó và người đó đi ngang qua nhau. Nó pik người đó nhưng có lẽ người đó sẽ ko nhớ hay ns đứng hơn ra là ko pik nó là ai. Nó nở một nụ cười- một nụ cười khinh bỉ, chắc chỉ nó ms thấy. Nó bước xuống bậc cầu thang cuối cùng. Người đó quay lại nhìn cái bóng dáng nhỏ nhắn của nó cho đến khi khuất hẳn

“Thích chơi thì chiều” _một câu ns thách thức

...Biệt thự của nó...Ns đúng hơn là món quà hắn tặng khi nó khỏi bệnh

-Oy ~~ Đói quá ~~ _nó mở cửa xe vừa than

-Về đến nhà rồi còn kêu gì nữa _hắn cx bước xuống ns

- Vào thoy _lại giở cái giọng con nít

-‘...’ _cười nhạt rồi đóng cửa xe cùng nó bước vào

Sau hai cánh cửa sồi to màu nâu là một cảnh vô cùng tráng lệ hiện ra. Phòng khách vừa rộng vừa sang trọng. Người hầu đứng thành hai hàng lễ phép chào

-Mừng Cậu chủ và Cô chủ về nhà

-Ukm,cám ơn m.n_nó chào lại lm ai cx ngạc nhiên

-‘...’_hắn thì ko ns gì,đi thẳng vào phòng ăn

-Ê, đợi..._nó chạy theo hắn

Một bàn thức ăn dài hàng chục mét đc bày ra trc mặt nó.Nó có chút ‘choáng’,chỉ qua là về nước thôi mà,có cần pải lm nhiều thứ thế này ko????

-Sao ko ăn đi?_hắn hỏi

-Nhiều vậy ăn sao hết

-Ai bảo bà pải ăn hết đâu

-Ukm ha...Mà ko có dâu hả?

-Ăn cơm đi rồi ăn hoa quả sau

-Ko thích,chị ơi lấy cho em một ít dâu

-Ko lấy_hắn ra lệnh cho người hầu-Ăn đi_hắn lại ns nó

-Ko...trừ khi..._giọng nó gian gian

-Gì?

-Shopping,Ok?

-KO

-Hả???...Khánh ơi ~~ Khánh à

..._lại cái giọng nũng nịu của trẻ con khi đòi người lớn

-Đi vs bà thì chỉ mất thời gian thôi

-Lm gì có,đi đi mà,nhé?_mắt cún con,đáng yêu ko chịu đc

-Ờ...

-Thanks ông nhieu na..._nó sung sướng cảm ơn hắn

12. Chương 10 : Gặp Lại Tại Trung Tâm Thương Mại Và Thân Phận Mới Phan Pha Lê

Trung tâm mua sắm lớn nhất tại Việt Nam.Nó và hắn mở cửa xe bước xuống.Hắn đưa cho bảo vệ chìa khóa xe rồi khoác vai nó bước vào.Bước vào đến cửa thì mọi ánh mắt đều hướng về phía nó và hắn.Tất nhiên là có rất nhiều lời khen ngợi lun,nào khen nó nào thì khen hắn,nào thì khen đẹp đôi, bla...bla...Shop Đồ dành cho nam.Nó cứ đi đi lại lại ngắm đủ thứ quần áo.Thế rồi,...

-Khánh,ông mặc thử cái áo này coi

-Ko...

-Sao ko mặc?

-Ko thích

-Tại sao ko thích?

-Ko thích là ko thích,hỏi nhiều

-Mặc,NHANH...

-KO

-Hừ..._nó lại treo cái áo vào móc rồi lại đi thêm một vòng nữa

-‘...’_lắc đầu,cầm cái đt lên ngồi chơi game

-Cho tôi xem những hàng mới nhập về..._giọng một cô gái vang lên gần chỗ nó đang đứng

-Dạ,mời cô quay chỗ này_cô nhân viên hướng tay về phía gian hàng cạnh chỗ nó

-Tôi lấy cái này_cả nó và người con gái đó đồng thanh ns và cùng chạm vào một chiếc áo sơ mi

-‘...’

-‘...’

Cuộc đấu mắt diễn ra trg vòng vài giây rồi cô gái kia lên tiếng

-Là tôi nhìn thấy trc cơ mà

-Ai bảo là cô thấy trc,tôi ms là người lấy trc

-Là cô nhân viên này chỉ cho tôi chứ,cô đứng đấy mà ko lấy trc thì đừng kêu là thấy trc

-Thì tôi còn phải ngắm những bộ khác nữa chứ,đúng lk đó tôi ms để ý đến

-Ko bàn cãi nữa,cái áo này là của tôi,thanh toán

-Cái áo là của tôi,chị thanh toán cho tôi

-Hai tiểu thư ..._cô nhân viên phân bua

-Có thanh toán ko thì bảo?

-Dạ...

-Thanh toán cho tôi,điếc à?

-Nhưng...cả hai...tiểu thư đều...

-Ồn ào quá!_hắn bước tới

-A,Khánh ông mau giúp tôi đi

-A-Anh Khánh...?!

-Hai người có cần phải tranh giành nhau cái áo ko dành để phụ nữ mặc ko?

-Thì tôi tính định mua cho ông mà...

-Ồ.Thế còn cô,Dương Nhi?

-E...Em..._cô ta cứ nhìn hắn chăm chăm

-Chị ơi,thanh toán..._nó đưa cho chị nhân viên thẻ tín dụng

-Nhanh lên..._hắn ns chị nhân viên

-Ồ...D..Dạ..._cô nhân viên cầm cái áo vs cái thẻ tín dụng nó đưa cho đi ra quầy thanh toán

-Tôi ra đó nha_nó chỉ theo cô nhân viên rồi ns vs hắn

-K-...Uk...

-Anh Khánh,em...

-‘...’

-Em có...chuyện muốn ns...vs anh...

-...Xl,tôi ko rảnh,hẹn khi khác...

-Anh...

-Sao rồi?

-Tại sao bà lại...?

-À...Để ông lm rõ vs cô ta thôi mà

-‘...’

-Nhưng tui nghĩ lk này để một một hai hai vs cô ta thì chưa đúng lk cho lắm

-Về,chán rồi!

-Ukm

-Còn chuyện cái áo...

-Sao?

-Bỏ đi

-Là sao?

-Tôi mặc ko vừa đâu

-Tui pik,size này ông đâu có mặc vừa,định trêu cô ta thôi

-Ukm...

-Mà nè...

-Ns đi

-Tui...ko muốn trả thù nữa...

*KÉ TTTTTTTTTTTT*Tiếng hấn phanh gấp,nó suýt đập đầu vào phía trc

-‘...’_nó ko ns gì

-CÁI - GỈ?????_hấn gần lên từng chữ,tiếng hấn phát ra đầy sát khí khiến nó có chút lạnh xương sống

-Tui đã ns xong đâu

-‘...’

-Tôi ko muốn trả thù nữa vì...

-Vì sao?

-Tôi muốn lm cho họ thật đau khổ,pải thật đau,pải đau hơn thứ đc gọi là trả thù

-Tưởng gì,tùy..._hấn cười nhạt rồi nhún ga đi tiếp

...Biệt thự nhà hấn...Nó trở về Việt Nam sớm hơn dự định là do hôm nay là sinh nhật hấn.Sinh nhật hấn đc chia ra lm hai part.Part một là những khách hàng,nhà đầu tư quan trọng của nhà hấn,phần này thì hấn chỉ đi loanh quanh còn bố mẹ hấn lo tất.Part hai là bn bè trg lớp,fans của hấn,...công nhận rất đông đủ.Và hai người đó cx đc mời.Phòng hấn...

-Nè,lm gì mà lâu thế,tính ngủ luôn trg đó hả?_hấn mở cửa phòng bước vào

-Còn 35’ nữa thì bữa tiệc ms bắt đầu cơ mà,lo gì_nó vẫn ung dung ns

-Ồ...Nhanh thay đồ đi

-Pik rồi,ra ngoài đi,định nhìn hả?

-Ồ...

-Cái đồ biến thái

-Đùa thôi,nhanh lên đây

-Ukm...

Nó đặt cái đt thoại xuống.Màn hình vẫn hiện lên một tấm ảnh chụp đại gđ họ Hoàng.Bây giờ nó ko mang họ Hoàng nữa,mà nó đã là...Phan Pha Lê.Nó là con cháu của gia tộc họ Phan.Trc đây khi ba mẹ đẻ của nó ms lên thành phố,họ chẳng có gì cả.Mẹ nó sinh nó trg bệnh viện nhưng ko đủ tiền để trả viện phí.Rất may,ba mẹ nó có quen ba mẹ nuôi nó trc đây.Ba mẹ nuôi nó giúp ba mẹ nó trả tiền viện phí và nhận nuôi nó và hứa sau này,khi nào ba mẹ nó có một cuộc sống ổn định thì đón nó về.Và tận 16 năm sau nó ms có thể quay về vs chính gđ thật của nó.

Phan Pha Lê và Hoàng Pha Lê “hai” con người này có giống nhau ko?

13. Chương 11 : Happy Birthday

Party phần II cuối cùng cx bắt đầu.Không khí nhộn nhịp lên hẳn.Người ns người cười,ai cx diện những bộ đồ thật đẹp thật bảnh.Tất cả đèn đều vụt tắt,âm nhạc cx lắng xuống,ko gian thật mờ ảo.Hai chiếc đèn chiếu thẳng lên sân khấu.Hắn bước lên,rất oai phong,rất lịch lãm.Hôm nay hắn một bộ vest đen,mái tóc đen của hắn có chút hơi dựng lên,chờy nó chung là quá đẹp zai lun.Đám fans nữ thì ‘đổ’ gần hết khi nhìn thấy thần tượng sau ‘bao năm xa cách’.Hắn cầm cái mic lên.Mọi người bắt đầu im lặng để lắng nghe những gì hắn ns

-Cảm ơn các bn đã đến dự sinh nhật của tôi,hôm nay thì tôi chẳng có gì để ns thêm chỉ mong các bn thật sự cảm thấy vui vẻ ở đây_hắn đặt cái mic xuống,cầm ly rượu ly rượu đi xuống

Bn bè của hắn thật sự rất nhiều,hs trg lớp này,fans này,bn bè quen trên mạng này,bn bè thân từ nhỏ ngay cả hắn còn có bn là mấy cậu bn người Anh,Pháp,Trung Quốc và Nhật.Toàn thuộc con cháu nhà đồng dôi cao quý,đức cao vọng trọng cả (tên này quả là.....!!!!)

Đi lòng vòng ns chuyện vs mấy người bn rồi hắn lại đi lên phòng gọi nó.Cửa vừa mở ra,đập vào mặt hắn là một Pé Dâu à ko,một Pha Lê rất xinh đẹp.Nó mặc một bộ váy màu trắng tinh,dài đến đầu gối,chiếc váy ko có vai để lộ ra một bờ vai nhỏ nhưng lại rất trắng.Ở eo thắt một cái nơ màu đỏ.Nó đi một đôi giày cao gót đồng trắng lun,mái tóc đen vừa thẳng vừa đen lại còn óng mượt thì đc kéo sang trái,kẹp thêm một cái kẹp màu trắng trên đó có gắn nhiều viên kim cương nhỏ lấp lánh rất đẹp.Hắn cứ sững người ra như vậy,nó phải lay hắn mãi thì hắn ms chịu hoàn hồn.

-Nè,xinh hông?_nó đứng trc mặt hắn,xòe váy ra,hai má hồng phồng lên trông đáng yêu muốn chết đi đc !!!
(T/g :Mình mà là con trai chắc yêu Nó lun mất Nó : Ok,t/g ơi mệnh iu nhau đề!! T/g : thoy,cho em xin *chạy trc* Nó : Ê, t/g ơi ~~)

-Ờ..._hắn đã hoàn hồn sau vài giây hóa đá

-Đáng ghét!!! >

-Hả,tui sao?

-Ờ...

-Sao ?

-Chỉ ns đc câu “Ờ” thôi sao?

-Thì bà thích tôi ns cái gì?

-Khen cơ ~ _nó nũng nịu

-Ờ,xinh...xinh lắm_hắn vừa ns vừa ra hiệu number one

-Hừm...

-Đi ra thôi...

-“...”_khoác tay hắn đi ra ngoài

Và tất nhiên là các fans nữ đang đổ lệ trơ lòng rồi khi thấy hoàng tử trơ lòng mình đi vs một người con gái khác. Nhưng họ chỉ có thể ghen ghét và tủi thân vì người đi bên cạnh hắn ko phải là một ai trơ số họ, nó xinh thế kia cơ mà, mấy người lm gì có cửa

Nó cùng hắn đi cùng nhau. Bạn hắn cx là bn nó nên chẳng có gì là ngăn ngại cả. Bây giờ, 4 người chạm mặt nhau.

-Cảm ơn cậu đã đến dự sn của tôi

-Cậu mời nên tôi phải đi thôi_Nam và hắn “bắt tay” nhau đến nỗi gân xanh gân tím nổi hết cả lên

-À, để tôi giới thiệu đây là Phan Pha Lê bạn thân của tôi

-Rất vui đc lm quen vs Phan tiểu thư đây

-Tôi cx rất vui đc gặp cậu, Hoàng Nam_nó nở một nụ cười tỏa nắng lm cho trái tim ai kia thiếu đi một nhịp

-...Còn đây là...Dương Nhi...bn tôi

-Dương Nhi, một cái tên thật hay!

-Bn quá khen, rất vui đc pik bn_Dương Nhi đưa tay ra định bắt tay nó

-Hay chúng uống chút gì đi nha_nó cho cô ta ăn ‘bơ’. Cứ đó lm cô ta tức điên, cô ta nhìn nó ở trung tâm mua sắm rồi vậy mà...

-Uhm, cx đc..._hai tên con trai đồng thanh

Một phục vụ mang đồ uống đến.*Choang*Ko pik là vô tình hay cố ý mà tất cả đồ uống đổ hết lên người Dương Nhi. Cô ta vừa tức vừa xấu hổ rồi quát người phục vụ. Khóe môi của ai đó khẽ cong lên bí mật. Nó lại giở giọng quan tâm

-Dương Nhi, bn mau đi lau đi nếu ko nó loang ra vấy thì bẩn lắm_nó đưa cho cô ta một cái khăn tay. Thuộc hạng dân ăn chơi như cô ta thì chẳng cần phải nhắc, loại rượu đó khi đổ lên áo thì vứt bỏ đừng mặc lm gì nữa

Cô ta cầm lấy cái khăn nó đưa rồi đi thẳng vào toilet. Nó lại biện lí do là đi xem Dương Nhi thế nào rồi gọi người giúp việc đến “dọn dờ” vài điều. Nó đứng trc cửa phòng tắm

-Dương Nhi, cậu tắm đi nha. Tổ đã sai người đặt một bộ khác ở ngoài này. Khi nào tắm xong thì cậu ra mặc nhé

-Uk, cảm ơn cậu_cô ta ns vọng ra từ phòng tắm

Nó đóng cửa phòng lại rồi xuống nhà quay trở lại vs bữa tiệc. Hắn lại gần hỏi nó

-Sao rồi?

-Tui muốn xem mặt của cô ta lk đó như thế nào?

-‘...’_hắn nở một nụ cười ma mĩnh

-‘...’_nó cx nhìn hắn mà nở một nụ cười đầy ma mị

Dương Nhi sau khi tắm xong, đi tìm quần áo mà nó bảo là đã mang đến thì...Bộ đồ đó là một bộ đồ hầu gái. Cô ta tức điên lên, đập phá đồ đạc, chán đập phá xong thì định cầm bộ đồ lên để xé. Cô ta chuẩn bị xé thì bỗng dừng lại.

“Thách Thức hả????Ko ngờ tôi lại mắc mưu của cô. Đc, coi như tôi thua ván này. Lần sau người thắng sẽ là tôi”

Nó lại cx hắn đi tiếp khách. Nó nhìn lên căn phòng ở tầng hai, ánh đèn hắt qua cửa sổ. Lần này thật sự là nó chưa thấy mĩ mãn nhưng quan trọng hắn vui là đc rồi. Nó lại quay sang nhìn hắn.

”Khánh, tôi đang giúp cậu là tự giúp chính tôi, đúng ko?”

14. Chương 12 : 12a

Bữa tiệc sn nhật cuối cùng cx kết thúc,Nó bị hấn đuổi về phòng vì mai phải đi học.Nó đi về phòng đóng cửa lại rồi bay thẳng lên giường.Chẳng hiểu sao nó lại có một cảm giác thật lạ-cái cảm giác này nó gần như đã quên mất nhưng rồi cái cảm giác đó lại quay về khiến nó có chút...hồi hộp.Nhưng rồi có hồi hộp đó cx bị nó vùi lấp mất bằng giấc ngủ.Sáng hôm sau,...

Hắn mở cửa phòng nó bước vào.Bước tới phía giường có "một nàng công chúa đang ngủ say như heo",hắn lay người nó

-Dậy đi...

-Ừ...ko dậy..._nó lại trùm chăn kín đầu

-Dậy còn đi học_hắn lại kéo chăn ra >

-Ko đi học đâu...(trc đây xem trọng việc học thế cơ mà sao giờ lại...???!!!)

-Dậy...Nhanh...

-Mai đi học cx đc mà,cho tui ngủ nốt đi

-Ok,ngủ đi.Ko cần dậy nữa đâu_hắn ns rồi đứng dậy

-Aa,dậy rồi nè..._nó đạp bay cái chân xuống đuôi giường rồi ngồi bật dậy

-Nhanh lên,5' nữa..._hắn cho nó tg rồi đi ra khỏi phòng

-Haizz..._nó bước vào nhà tắm bắt đầu vsen

Xong xuôi,nó phi từ phòng xuống dưới nhà.Hắn đang ngồi trg phòng ăn vừa uống nhâm nhi ly cà phê vừa đọc sách.Nó bước đến

-Chậm 1s...

-Có mỗi 1s thoy mù

-Cấm dùng mô tô trg vòng 24 tiếng,kể từ giờ

-Hả???Đừng mà...

-Nhanh lên còn đi học nữa_hắn đặt quyển sách xuống,đứng dậy

-Huhu..._nó thì chỉ pik ngồi 'khóc'

Ai chẳng pik đối vs hắn thì chẳng có gì quý hơn thời gian.Chỉ chậm 1s thôi cx phải chịu phạt.Đấy,nó bị phạt rồi đấy.Cấm đi mô tô.Mô tô là bạn 'chí thân' của nó trg những cuộc "đua xe" trái phép vào mỗi đêm.Giờ mà bị phạt thì còn gì là sống nữa.Nó vác cái mặt như bánh đa dính nước đi ra gara

-Thưa thiếu gia...

-Xe đâu?

-Đã đưa đi bảo dưỡng hết rồi ạ

-Ko còn xe nào nữa?

-Dạ

-"..._hắn khẽ thở dài quay ra nhìn nó

-Vậy để tôi chuẩn bị mô tô cho cậu

-Ukm

-Oh,Yeah!!!_cái mặt nó lại tươi rói như con nít đc người lớn dẫn đi chơi

-Haizzz..Phạt thêm 24 tiếng nữa_hắn lại khê thở dài

-Xe đã chuẩn bị xong

-Đi thôi_hắn ns nó rồi cầm lấy cái chìa khóa xe

-‘...’_nó đang trg sung sướng thì lại bị lôi xuống cái mặt trg lại rất thảm hại

Hắn lên xe,nhấn ga rồi phóng đi bỏ lại nó đang đứng như trời trồng.Nó ‘tĩnh’lại rồi cx lên xe phóng đi.

Cổng trường THPT A,hs cx đến gần hết.*Xoẹt...Xoẹt...* Tiếng động đó thu hút rất nhiều ánh nhìn của mn.Hai chiếc mô tô phân khối lớn lao thẳng vào trường.Mn vẫn ko thể rời mắt ra đc.Hai chiến xe đc đỗ song song trg nhà gửi xe khu vực lớp 12A.Tháo mũ bảo hiểm ra,cả lũ con gái reo lên khi thấy Khánh.Những âm thanh đó cx lắng dần khi nó cùng hắn bước đi vs nhau.Ánh mắt của fans đều nhìn nó bằng rất nhiều ánh mắt,ngưỡng mộ có ghen tỵ có nhưng ko ai pik rằng nó chính là Hoàng Pha Lê của ngày xưa.Cx đứng thôi vì nó đã thay đổi quá nhiều.Nó lên phòng hiệu trưởng còn hắn thì lên lớp trc.*Rầm...Ầm...Cả đám nữ sinh chạy theo,đứng chật cả cửa lớp 12A.Hắn cảm thấy thật phiền phức,ném cái cặp xuống bàn rồi ngồi xuống ghế lấy đt ra chơi game.15’ sau trống báo vào tiết một vang lên,cô chủ nhiệm bước vào.Cả lớp đứng lên chào cô rồi cô giáo ns

-Hôm nay chúng ta sẽ gặp lại một bn học sinh của lớp...

-Là ai nhỉ?

-Ko pik là trai hay gái?

-Bla...Bla....Rất nhiều câu hỏi đc đặt ra.Lớp A này có rất nhiều trường hợp chuyển lớp chuyển trường nên nhớ hết là chuyện bất khả thi

-Đc rồi, mời em vào!_cô giáo hướng ra phía cửa lớp

Nó tự tin bước vào.Đứng lên bục giảng và tặng cho cả lớp một nụ cười tỏa nắng ấm khiến cho cả lũ con trai đỏ ăm ăm.

-Hello,m.n Tên mình là Phan Pha Lê...

Nó chưa ns dứt câu thì xả lớp lại rộ lên

-Pha Lê?

-Có phải là Hoàng Pha Lê ko?

-Là con nhỏ đi cùng Khánh hả??

Một tên con trai mạnh bạo đứng lên hỏi nó

-Bn ơi ình hỏi,bạn là Hoàng Pha Lê phải ko?

Nó ko đáp chỉ cười.Một nụ cười hiền như trl vs cả lớp rằng Hoàng Pha Lê chính là nó.Cả lớp Shock nặng.Từ một Hoàng Pha Lê bình thường giờ đây lại thay đổi quá nhiều ko chỉ về họ tên mà còn về ngoại hình nữa.Cô giáo lên tiếng phá tan cái bầu ko khí đó

-Em hãy ngồi chỗ kia nhé_cô giáo chỉ xuống chỗ bàn cuối của tổ 1

Và người ngồi trc nó là Dương Nhi.Nó nở một nụ cười trg lòng rồi đồng ý lun.Nó bước xuống,khuyến mãi cho thành viên cả tổ thêm một nụ cười nữa.Nó ngồi xuống chỗ của mình,đặt cặp xuống rồi “bắt chuyện” vs Dương Nhi

-Dương Nhi,chúng ta lại đc học chung rồi_nó cười,một nụ cười giả tạo

-Uk,mong cậu giúp đỡ

-Câu ns đó tớ ns ms phải

-‘...’

-‘...’

Trg lk nó và Dương Nhi đang ‘vui vẻ’ lm quen thì ở đâu đó trg lớp cx có hai ánh mắt sắc lạnh nhìn nhau

15. Chương 13 Đánh Ghen

Trống ra chơi 20’ cuối cùng cx chịu vang lên.Nó vừa ms tỉnh dậy sau hơn 90’ bay bổng trg giấc mơ ngọt ngào của mình.Vươn vai một cái rồi nó giật mình.Chẳng hiểu sao con gái con trai các lớp,khối khác bu đầy trc cửa lớp nó.Cx phải thoy,lớp 12A là một lớp quy tụ toàn mỹ nam và mỹ nữ cơ mà,đặc biệt là có 3 nhân vật lk nào cx nổi như cồn.Haizzz...Nên lk nào ồn ào là phải thui.Tự dưng nó nghĩ ra cái gì đó,nó cười gian rồi chạy ra chỗ hần ngồi.Hần cx ngủ từ tiết đầu tới giờ,nó chạy lại giọng ngọt sớt,nũng nịu

-Khánh ơi ~~...

-‘...’ _vẫn đang ngủ >

-Khánh ~ _nó cúi xuống ghé sát vào tai hần

Lũ fans ở ngoài thì điên lên,nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống.Sắp chọc dc lũ này tức phụt máu rùi nên nó tiếp tục

-Khánh ơi,dậy đi

~~~Cái gì ???_giọng hần phát ra đầy hỏa khí khi có kẻ dám phá giấc ngủ ngon của mình

-Tui đói

-Đói thì đi mua cái gì mà ăn

-Ko thích,ông đi vs tui đi

-Có chân thì tự đi mà mua,nhiều chuyện quá

-Đi đi mà,năn nỉ đó

-Hừ..._hần bực mình ngồi dậy

Hần đưa con mắt ra nhìn ngoài cửa.Ko hôm nào là bình yên.Có lẽ hần cx hiểu ra rùi nên chỉnh lại ngay dc khuôn mặt vs thái độ

-Ok,đi

-Mình đi_nó hôn hờ,khoác lấy tay hần đi ra khỏi lớp

Lũ con gái thì tức điên lên vì nó.Nó thì hả hê vì chọc dc lũ ‘hám zai’.Và có một kế hoạch đang dc vạch ra...

Căn tin trường ở trên sân thượng,nơi này là nơi ồn ào,nhộn nhịp nhất trg trường.Học sinh nên đây tụ tập ăn uống cho hết 20’.Nó chọn một bàn rồi ngồi xuống còn hần thì đi lấy đồ ăn

-Đây ăn đi_hần đặt cả khay đồ ăn toàn có chữ ‘dâu’ xuống

-Pik rùi,ăn kem ko?

-Ko

-Sao lại ko?Ăn đi,Aa..nào_nó múc một thìa kem dâu ra trc mặt hần

-Ko ăn

-Nè..._nó hướng mắt ra nhìn m.n xung quanh

-Uk thì ăn_hần ăn hết ly kem nó đưa

Nguyên cả buổi nó và hần ăn rồi lại ns chuyện,treu đùa nhau y như một cặp tình nhân.Tất nhiên cả trường sẽ bàn tán xôn xao rồi.Nhưng nó thì kệ...

-Bn gì ơi...

-Sao?

-Mình muốn...nhờ bn một chuyện...

-Chuyện gì?

-Chuyện...hay chiều nay mình gặp nhau rồi ns chuyện có đc ko?

-...Ok...

-Cám ơn cậu..._cô ta nở một nụ cười vs nó tuy nụ cười tươi nhưng ko thể che đậy đi cái vẻ giả tạo bên trg
Chuyện?Chẳng cần hỏi rõ lm gì,nó cx pik thừa.Chuyện này nó coi là cơm bữa.Đang chán,vs cả Khánh cảm
nó dùng mô tô nên nó quây "một chút" thì đâu có sao.Vậy chiều nay để xem thế nào...?

Ăn cơm trưa xong nó mượn tạm cái ô tô của hân phóng đến điểm hẹn.Điểm hẹn là một con ngõ nhỏ cách
trường nó ko xa.Do cái ngõ khá hẹp và chật nên nó ko lái xe vào đc,để lại xe ở ngoài nó đi bộ vào.Có 6 người
đang đứng đợi nó,vs cô gái hẹn nó ra là 7.Bất ngờ,7 đứa con gái đồng loạt nhảy vào đánh nó.Vô đi,chấp
tất.Nó cx chuẩn bị lao vào đánh thì...*Pằng..* Một phát súng vang lên.Tất cả quay ra,hân đang đứng trc
mặt đầy sát khí.Nó giả nai,chạy ra chỗ hân

-Huhu,Khánh ơi...tui...tui...sợ...

-Các cô có muốn chết ko hả?

-A...Anh...Kh...ánh..._đứa con gái lấp bắp

-Tôi cho các cô 2 lựa chọn: một là chết hai là vào trại cải tạo...

-Ừ...ng...m...m...à...x...i...n...anh...

-3s...1...2...

-Đừn...g....đừng...

-...3...

Đứa con gái đó bị bắn một phát vào đầu.chết lun.Lũ còn lại thì sợ quá,người run lẩy bẩy,khóc lóc van xin

-Còn các cô...sẽ đc đến trại cải tạo_hân buông một câu lạnh tanh rồi kéo nó đi

Hân thô bạo mở cửa,đẩy nó ngồi vào ghế phụ lái rồi quay lại mở cửa xe rồi ngồi vào ghế lái.

-Tại sao cậu cứ thích lao vào rắc thế?

-Tui thích...

-Lại còn...Nếu tui đến chậm thêm một chút nữa thì ko pik cậu sẽ lm gì nữa?

-Lm gì?

-Thì mấy đứa kia ko pik sẽ ra sao nữa?!

-Hứ,thế cậu đến lm gì?

-Tui lo,đc chưa?

-Ừay,đột nhiên tui thấy hạnh phúc ghê cơ?

-Là thế nào?

-Hi vì có "ck" tương lai lo lắng cho cơ mà

-Tưởng gì...chuyện của mấy "phụ huynh" mà cậu cx tin hả?

-Ồ,tui tin đấy

-Cho tui xin đi...

-Hi...

Hắn pik chứ nó chỉ ns đùa thôi.Gđ hai bên có hôn ước vs nhau từ lâu,ba mẹ nó cx hứa gả nó cho Lí gia.Nó là một cô gái thích tự do,ghét bị gò bó ép buộc và vẫn rất hồn nhiên.Những câu ns vừa nãy chỉ là câu ns cửa miệng,lm sao thành thật đc nhưng sao tim hắn cứ đập loạn xạ lên thế?

16. Chương 14 : Ra Mắt

-Hay mình đi siêu thị đi_nó lên tiếng

-Lm gì?

-Tui vừa ms đọc đc cách nấu mấy món ăn,trông ngon nên muốn lm thử

-Thích ăn thì bảo dì Lan nấu cho

-Ko thích

-Đi mà,Khánh ơi~iiiiii

-Ko là ko

-Hứ,tui méc mẹ

-Đi mà méc

-‘’...”_nó rút cái đt ra,cái mặt méo mó như sắp khóc

-Thôi thôi tui sợ bà rồi

-Đi nha

-Uk

-Yeah,tui iu ông nhứt ớ !!!!!

-‘’...”_lắc đầu vì cái độ trẻ con của nó

Lần này thì hắn đẩy xe còn nó mua đồ.Tất nhiên là ko thể thiếu những ánh mắt ngưỡng mộ dõi theo rùi ^.^

-Ông thích ăn thịt bò hay thịt cừu hơn?

-Trg sách đó ns chuẩn bị gì thì cậu mua cái đấy

-Uk ha

-Khoan,thế nào là mua đc rau sạch?

-Rau phải tươi,ko sâu,ko bị dập nát (chà hiểu pik ghê cơ !)

-Nè Khánh...

-Cái gì nữa?

-Tương là loại nào?

-Trên đó có ghi đấy

-Nhưng cả một dãy đều là tương mà

-Thế cậu mua loại tương nào

-Hổng nhớ nữa

-Trời,thế mua lm cái gì???

-Thui khỏi,mua tất về rồi xem lại

Ặc đi chợ kiểu này đúng phá nhà mà...!!!! Nó cứ thế ôm đủ các loại tương mà thả vào xe đẩy.Nó lại kéo hắn đến gian bán hoa quả và mua thật nhiều dâu tây.

-Sao mua nhiều thế?

-Thích thì mua

-Cứ như ko mua là người ta sẽ mua hết của cậu ấy

-Ồ,có lẽ là vậy

-“...”

Nó và hần đến quầy thanh toán.Hần xếp đồ lên để thanh toán còn nó thì chạy lại đầu kia để lấy đồ.Chị nhân viên thỉnh thoảng lại nhìn chúng nó cười.Haizzz,chắc có lẽ chị ấy thấy họ đẹp đôi quá mà!

Hai người lên xe để về.Nó thì hơn ha hơn hở.Còn hần thì chỉ mong cho “tai qua nạn khỏi”.Về đến nhà,người giúp việc giúp nó mang đồ vào bếp.Nó thì xắn tay áo đi vào bếp,hần ngồi ngoài phòng khách,cầu Trời khấn Phật.Kiểu này là tử thật rồi.Tối nay hần sẽ phải kết bn vs W.C và số lượt ra ra vào vào sẽ đc nâng lên đến hai chữ số.Đang trg “hồ sâu tuyệt vọng” thì nó đi ra tay cầm mấy túi dâu tây

-Dì Lan ơi,dì nấu giùm cho nha!

Nó phán một câu xanh rờn.Cảm ơn Trời đất,Quan Âm bồ Tát đã cứu hần.Mặt hần đang sầm sịt như sắp có bão thì lại tươi tỉnh như trời có nắng.

-Sao lại đi ra?

-Ko thích nấu nữa

Thuận tay hần cướp lun một túi dâu của nó

-Trả tui

-Ko trả

-Là tui mua mà

-Tiền tui trả là của tui chứ

-Hừm...

Cãi nhau vs hần thì chỉ nó nước thua.Nó bực tức ko lm thế nào đc liền đi thẳng lên phòng.Hần khẽ cười,lắc đầu rồi bóc túi dâu tây ra ăn.Nó đâu có quyền để giận cơ chứ.Tuy gđ là nó thuộc dạng chẳng thiếu thốn thứ gì nhưng nó đang ở vs hần.Từ lk chuyển sang ở chung vs hần thì nó chưa phải bỏ một xu nào ra.Thật ra thì chẳng có gì để giận,hần chỉ muốn đùa chút thôi

Sáng hôm sau,...Vừa ms bước xuống xe thì nó lại nghe thấy rất nhiều tin đồn,tiếng to nhỏ của mấy bà tám

-Ê là con nhỏ đó kìa

-Trông xinh phết

-Cx bình thường thôi

-Chắc “điểm văn” cao lắm !?

-Chắc thế rồi

-....

Nó bỏ ngoài tai và cùng hần đi vào lớp.Bước vào lớp,nó đã bắt gặp ngay những ánh mắt “chứa chan” đầy cảm của cả lớp.Kệ,nó đi về chỗ của mình,vừa ngồi xuống thì nhỏ Vi lao ngay đến

-Mày giải thích đi...?!

-Giải thích gì?

-Đây...

Nhỏ đưa cái đt của nhỏ ra. Thì ra nhỏ đang online Facebook và nhỏ đang ở trang “Fan Page” của Khánh. Hàng loạt những hình ảnh của nó và hấn đi siêu thị mua đồ vào ngày hôm qua đều đc đăng hết lên. Có rất nhiều những ment, thất thiết có, khen ngợi có, ns xấu có, ns chung là đủ thể loại...

-À, tưởng gì...

-Hai...hai...người thật sự...?

-Uk đúng rồi ớ, phải hông ck iu?

-‘...’

Nhỏ vì vẫn ko buông tha quay ra hỏi hấn

-Hai cậu đã...xác định quan hệ rồi á

Câu ns của nhỏ lm cả lớp chú ý tới

-Uk, Khánh là ck của tui

-Pải...pải ko, Khánh?

-Haizzz...-hấn thở dài

Cả lớp nửa tin nửa ngờ và thế là...

-Khánh, Pha Lê có người gặp

-Uk_nó đáp

Hai người đi ra phía cửa lớp. Có một người đàn ông và một người phụ nữ ăn mặc rấ lịch sự đang đứng ở trc cửa lớp

-Con chào ba mẹ_nó chạy đến ôm lấy người phụ nữ

-Để mẹ xem cái nào, chà con gái mẹ xinh ra nhiều quá!

-Hi, con cảm ơn mẹ

-Sao ba mẹ lại đến đây ạ?

-Ko đc sao?

-K-ko chỉ là...

-Anh đã ns rồi, chúng nó về nhà rồi gọi chúng nó đến ns chuyện cx đc mà ko nghe

-Kệ em chứ

-Con chào ba, mẹ

-Ukm

-Con có vẽ gầy đi nhiều, Dâu sao con ko chăm sóc cho ck vậy hả?

-Con...

-Mẹ nhiều chuyện quá rồi đấy

-Nhiều chuyện là việc của mẹ chứ việc của con đâu?

Hai người bọn họ cùng xưng ‘mẹ’ vs một người. Họ lm gì có quan hệ huyết thống, ko lẽ... *Ầm...Rầm... *Tiếng con tim đổ nát. Vậy ra đó là thật sao? (haizzz cái lũ fans này, thật là..)

-Dâu tối nay con đi ăn tối vs ta nhé

-Dạ?

-Tối nay là buổi ‘ra mắt’ hai bên gđ

-Nhưng...

-Nhớ đây!Tối nay,thôi ta về trc đây,Bye hai đứa

-Dạ ba mẹ về

Nó vs hẳn quay trở lại lớp.Nhỏ Vi lại “ép cung” tiếp

-Ai vậy?Sao cả hai lại gọi là mẹ?

-Hi,mẹ ck tui đó

-Hả.thiệt ko?

-Thiệt,ck iu nhĩ

-Ồ

Bây giờ thì cả lớp tin nó thật rồi,vậy là quan hệ đã đc xác định

Trò đùa thực sự đã đi quá xa.Nhưng có lẽ sẽ ko thể dừng lại nữa vì tất cả đã bị xoáy chung vào lk nào ko hay

17. Chương 15 : Ra Mắt (2)

-Cái con này lm gì mà lâu thế ? __mẹ nó mở cửa phòng bước vào

-Hơ...mẹ vào đây lm gì?_nó hỏi tỉnh bơ

-Sao ko mặc đồ vào?

-Lm gì có bộ nào để mặc

-Sao lại ko có?

-“...” __ mở cửa tủ ra

-Ukm,thôi đi salon vậy__nó nhìn cái tủ “trống vắn ko” rồi lôi nó đi

...Salon Ladies...

-Cháu chào cô.Sao dạo này cô ko qua chỗ cháu?

-À,cô có nhiều việc quá nên ko có thời gian

-Ừ,chào em Dâu,chị xem cái nào.oh xinh ra nhiều đấy!

-Thanks chị !

-Ko có chi !

-Nhờ cháu chọn hộ cô một bộ đồ nào cho con bé hộ cô nhé

-Chuyện nhỏ,cô cứ để cháu.Nhất định,cô công chúa này sẽ thật lộng lẫy à xem

-Uk,nhờ cháu

-Cùng, đi theo chị

Nó thì đi vào trg để chọn đồ vs trang điểm.Mẹ nó thì ngồi đọc mấy cuốn tạp chí thời trang.15’ sau...

-Tèn tén ten ...._chị chủ quán kéo cái rèm màu kem ra

-Đáng yêu quá !

-Xinh ghê !

-Cô xem có xinh ko ?

-Ukm,xinh lắm.À,để cô thanh toán

-Dạ,mời cô đi lối này

Woh,trông nó thật xinh đẹp chẳng khác nào công chúa cả.Nó mặc một cái váy màu hồng kem xếp tầng.Mái tóc đen lm xoăn nhẹ,ôm lấy khuôn mặt trắng hồng của nó.Tuy chỉ trang điểm nhẹ như nó vẫn toát ra sự xinh đẹp và kiều diễm

—Sorry m.n nha Land chỉ viết đc đến đây vì ko có thời gian nữa.Land sẽ viết thêm vào sau.Thông cảm hen !!—

18. Chương 16 : Con Bé Phải Trở Thành Con Dâu Nhà Tôi

Oh,ai kia?Một đứa con gái khá quen bước vào.Chị chủ quán bĩu môi khi nhìn thấy cô gái kia rồi bảo nhân viên của mình ra tiếp.Có lẽ chị ấy ko thích cô ta - Dương Nhi.Nó nán lại để xem cô ta lm gì ở đây.Khoảng 15' sau,mãi mà cô ta vẫn chưa ra mà mẹ nó thì gọi âm ỉ lên.Thôi,đi trc vậy.Nó đặt quyển tạp chí xuống rồi bắt taxi đến Asia-Europe Restaurant.Mở cửa xe bước xuống,ukm,nhà hàng này nó đi cả trăm lần rồi nên ko có hứng thú cho lắm.Đc phục vụ mở cửa,nó bước vào.Hầu hết giới thượng lưu toàn ăn uống, gặp mặt ở đây.Nó bắt đầu tìm kiếm.

-Pha Lê,ở bên này __mẹ nó gọi

Nó đi về hướng mẹ nó gọi.Nó tươi cười rồi lễ phép chào m.n người rồi sững người lại trc người kia.Ko,người kia ko phải là Khánh mà lại là Nam.Nó nhận ra là hơi kì nên chỉnh ngay lại thái độ.Hắn đứng dậy kéo cái ghế đối diện mình rồi mời nó ngồi

-Nè,sao con cậu vẫn chưa đến thế hả Mai ?__mẹ hắn hỏi

-Tớ cx ko pik nữa,nó bảo sắp tới nơi rồi__một người phụ nữ trung niên,khuôn mặt khá là trẻ ns rồi lại nhìn ra phía cửa

-Tối rồi ! __hắn nhạt miệng ns

Dương Nhi bước đến.Trông cô ta cũng ko tệ chút nào.Cái dáng đẹp,đôi chân thon dài.Cô mặc một bộ đồ màu đỏ bó sát người tôn lên vài phần khá chuẩn.Nam đứng lên về mặt lạnh nhạt rồi kéo ghế cho cô ta ngồi.Bây giờ thì đã đủ nhưng ko ai lên tiếng cả

-Chúng ta gọi món rồi vừa ăn vừa bàn cx đc__mẹ Nam ns

-Thế cx đc__mẹ nó ủng hộ

Thức ăn đã đc bày ra.4 bà bn cứ ns chuyện tíu tít vs nhau còn 4 đứa con thì cứ ăn chẳng ai ns vs ai câu nào.

-Ey,Khánh ơi ông thích ăn mực đúng ko?Tui cho ông nè.

-Thôi bà ăn đi

-Tui ko thích ăn nên cho ông đấy

-Tui ns là ko ăn rồi mà

-Ko,Aa đi!

-Kìa Khánh,"vk" con tốt thế nào còn ko thích sao?__mẹ hắn cười

-Ủa,gđ hai cậu lm hôn ước cho chúng nó rồi hả?__mẹ Nam khó hiểu hỏi

-Ukm,đúng rồi__mẹ hắn trl

-Thế còn con trai tớ,ko phải cậu đã hứa vs tớ rồi sao hả Nhung (mẹ nó)__mẹ Nam bức xúc hỏi

-Thằng Khánh có hôn ước vs con bé Dâu trc rồi mà cậu còn tranh gì những_mẹ hấn ns lại luôn

-Ai bảo vậy chứ,con bé là của thằng Nam

-Cậu sai rồi.Con bé phải trở thành con dâu nhà tôi_mẹ hấn lại khẳng định thêm lần nữa

-Con trai cậu là bn trai của con bé Dương Nhi rồi cơ mà_mẹ Nam ns

-Tôi ns là tôi ko chấp nhận mà...À,Mai (mẹ Dương Nhi) cho tôi xl

-Ukm,ko sao đâu.Dù gì thì hai đứa chúng nó cx kết thúc rồi

-Mẹ lm gì có chuyện đó_Dương Nhi phản bác luôn

-Cô ns sao?_nộ khí phát ra từ người hấn cao ngùn ngụt

-Em...em vs anh vẫn là...là...của nhau mà..._cô ta cúi mặt xuống ns khẽ

*Keeng*Mẹ hấn lm rơi cái đĩa xuống đất

-Khánh,là thật hả con?_mẹ hấn cố lấy một nụ cười méo mó quay sang hỏi hấn

-Lm gì có chuyện đó_hấn bực tức ns

-Nhưng..._Dương Nhi ngập ngừng,mắt rớm lệ

-Nếu đã như vậy rồi thì Pha Lê là của con trai tôi rồi phải ko,Nhung?_mẹ Nam phấn khởi ns

-Con...Con...đã ns đc gì đâu_nó cứ đờ người ra mà ns trg bất giác

-À,cho ta xl.Có lẽ ta đã quyết định hơi vội_mẹ Nam cười trừ

-Nhưng con ko phải là món đồ mà ai thích thì cho đc_nó cười méo xệch rồi kéo cái ghế ra,đứng dậy -Con xin phép về trc_nó cúi đầu chào rồi quay đi

-Lê,này Lê...Để tớ đưa cậu về_hấn đuổi theo

-Ko cần đâu...Cậu đưa tớ chìa khóa đây

-Tớ đã ns là đưa cậu về rồi

-Đã hết hạn phạt rồi phải ko,vậy thì để tớ đi đi.Tớ muốn đi vòng quanh cho dễ chịu

-Vậy sau khi thấy khá hơn thì phải về nhà ngay đây

-Ukm,tớ sẽ về sớm kéo cậu lại phạt_nó lại cố nở thêm một nụ cười lm hấn yên tâm rồi lên xe phóng đi

...Hấn cx về đến nhà đc một lk rồi.Thấy xe đã ở trg gara,lên định đi lên phòng nó xem sao nhưng thôi.Ném cái áo xuống ghế,hấn để mình rơi tự do trên cái giường to lớn trg phòng mình.Ko ngờ,Dương Nhi,cô ta lại xảo quyết đến vậy ,chán người nọ lại đi của người kia.Chính hấn lại bị lâm vào thế bí.Sau một hồi lm sáng tỏ trc các bậc phụ huynh thì hấn ms an tâm mà về nhà nhưng chắc gì cô ta đã buông tha

-Cốc,cốc,cốc

-Vào đi_giọng hấn lãnh đạm vang lên

-Ông...ngủ chưa hả Khánh?_nó mở cửa phòng nhìn vào trg

-Chưa

-Tui vào nha

-Ukm,vào đi

-‘...’

-Sao ko ngủ đi,muộn rồi đây_hấn lại lên giọng ông cụ non

-Sao ông ko ngủ đi?_nó bắt bẻ lại

-Tôi ko ngủ là việc của tôi
 -Thì tôi cx vậy,đấy là cái việc
 -Ko,nhưng đối vs con gái mà ngủ muộn thì sáng mai sẽ có quầng thâm ở mắt này,xấu ghê lun!__hắn trên
 -Ko sao.Mai cho tí make up là ok con gà đen ngay ấy mà
 -Haizzz,tui chịu bà lun
 -Khánh...
 -Hm?
 -Tui...ko ngủ đc
 -Vậy...hát cho tui nghe đi,tui cx ko ngủ đc
 -Ok,ông thích nghe bài nào?
 -Bài nào cx đc
 Nó vươn tay mở ngăn kéo tủ ở đầu giường lấy ra một cái mp3.Nhạc vang lên,thật nhẹ nhàng...
 Nắng ban mai rọi vào phòng khi em ngủ say
 Tình cờ lm cho em thức giấc
 Ô mình đã quá đôi mươi rồi
 Tóc lan xuân đầu bù rối nhưng em vẫn xinh
 Một mình soi gương em ngắm nhìn
 Cảm thấy mình thật dễ thương
 ...
 Đúng vậy,trg mắt hắn nó là người con gái dễ thương nhất,xinh đẹp nhất nhưng hắn lại lm cho nó trở thành khác xa vs cái dễ thương bên ngoài thật sự của mình.Tim hắn khê đau.Có phải là hắn quá tồi ko?

19. Chương 17 : 9 Tháng 10 Ngày

Một chuyện động trời.Nó đã có thai.Con ai ư?

-Alo..._hắn vừa kết thúc cuộc họp.Ko pik Lê gọi cho hắn có việc gì
 -Khá...nh...em...
 -Em làm sao?
 -Em...đ...ã...
 -Nói đi,sao em cứ ấp úng thế?
 -Em đã có...thai...
 -HẢ???Em có thai?
 *Choang*Tiếng đổ vỡ,hắn quay ngay người lại.Mẹ hắn đứng trc mặt,tay vẫn cầm cái khay,chắc là định đem đồ uống vào cho hắn.Ai ngờ,mẹ nó lại nghe đc chuyện đó.Mẹ hắn lao ngay vào mà hỏi hắn.
 -Khánh...nói...nói mẹ nghe...ai có thai?
 -P...Pha Lê...

-Hả,ôi trời!!

Khỏi phải nói nhiều cũng pik mẹ hần vui như thế nào.Ước muốn có con dâu là nó giờ sắp thành hiện thực.Cô con dâu là Dương Nhi thì cần gì nữa.Hơn một tháng qua,cô ta cứ nhõng nhẽo bên tai Khánh suốt,ngay cả mẹ hần cũng thấy đau đầu.Mẹ hần đến thẳng nhà nó (nhà mà nó ở với hần í).

-Ừa,sao mẹ lại tới đây ạ?

-Mẹ đến thăm con dâu với cháu mẹ thì ko đc à?

-Sa...o mẹ pik?

-Ta đã nghe thấy hết lúc con gọi cho Khánh rồi

-Con...xin lỗi...

-Có gì mà xin lỗi,ta còn vui quá chừng đây này

-Dạ,nhưng...

-À,con đã đi kiểm tra rồi thì bác sĩ bảo gì?

-Đã hơn một tháng.Thai nhi phát triển khá tốt

-Ukm,hôm nay,con đi shopping với ta nhé!

-Dạ thôi,con hơi mệt

-Mệt hả?Vậy đi đến bệnh viện để kiểm tra

-Chỉ sốt nhẹ thôi ạ

-Thôi đc rồi,con cứ nghỉ đi,ta phải kêu thằng Khánh về

-Thôi mà mẹ.Anh ấy vừa mới đi làm mà

-Kệ,hôm nay phải nghỉ mà về trông vk chứ

-‘...’

Ko cần mẹ gọi hần cũng tức tốc phóng xe về nhà.Nó thì đang ngủ say trong phòng.Thấy nó đã ngủ,hần cũng ko muốn đánh thức.Nhưng nó đã tỉnh

-Anh về rồi à?

-Ukm...

-Em...

-Ko cần phải nói gì cả.Anh mới là người nên xin lỗi.Nếu tới đó mà ko quá chén...

-Dạ...

-Anh hứa anh sẽ chăm sóc em và con thật tốt

-Ukm,anh hứa rồi đấy nhé!

...Nhà chính của hần...

Mẹ hần về nhà.Bà vui lắm.Nó có thai tức là bà có hai thứ.Một là nó trở thành con dâu nhà mình.Hai là Dương Nhi sẽ ko thể làm phiền bà và hần nữa.

-Mẹ ơi ~~~...

-Cô tới đây làm gì hả,Dương Nhi ?

-Con tới thăm mẹ ck tương lai mà ko đc ạ?

-Tôi ko cần

-Thế thì người ta gọi là bất hiếu đấy ạ!

-Cô ko đến thăm tôi thì cũng chẳng có ai nói cô bất hiếu đâu

-Sao lại vậy ạ?

-Tôi sẽ hủy hôn ước giữa cô và con trai tôi

-Mẹ nói sao??

-Cô điếc hả?Tôi sẽ hủy hôn ước.

-Nhưng tại sao?

-Vì con bé Pha Lê sẽ là con dâu tôi

-Nhưng ko phải là cô ta với anh Nam đã...

-Ai nói vậy?Nó đã có thai với thằng Khánh nhà tôi rồi nên cô bỏ mộng đi

Ra vậy,chữa hoang à?Dương Nhi,cô ta tức lắm.Nhưng giận là mất khôn.Lấy lại nụ cười đều giả của mình,cô lại nói

-Mẹ...à ko,thưa bác,bác đang phạm phải một sai lầm lớn đấy ạ

-Ý cô là gì?

-À thì chuyện...Anh Khánh...**KO PHẢI LÀ CON TRAI BÁC** thì bác tính sao?

-Cô...làm...làm sao cô pik?

-Chẳng có chuyện gì là cháu ko pik cả,chắc là bác trai và anh Khánh ko pik đâu nhĩ,hay là để cháu nói giùm bác nha

-Tôi...tôi cấm cô

-Dạ?Phải chịu thôi vì bác có gan nói dối hơn 18 năm qua thì cũng phải có gan chịu chứ ạ?!

-Cô...

-Bác nên suy nghĩ cho kĩ đi ạ,cháu mong là kết quả sẽ khác

-‘...’

Cô ta đứng dậy,nét mặt vô cùng tự tin mà bước ra khỏi ra mặc cho bà ấy tức đến xanh mặt.Quay lại về nhà nó...

-Chiều nay,anh với em đi chơi nha

-Em vừa kêu mệt cơ mà,sao lại đòi đi nhanh thế?

-Cho em đi chơi là em khỏi liền à

~~Đến chịu em luôn

-Hi...

-Alo...dạ,vâng con pik nhưng...dạ...

-Ai thế anh?

-Mẹ...

-Mẹ gọi làm gì?

-Chiều nay,...anh ko thể đưa em đi chơi đc

-Anh bận hả,hì,ko sao,em gọi nhờ Vi đi chung cũng đc

-Ukm...

Chiều hôm đó,Nó và nhỏ Vi đang cùng nhau nói cười vui vẻ trên con đường khá đông đúc.Một cái xe ô tô và hai dáng người làm nó chú ý đến.Đó ko phải là...??

-Nè,Dâu,dâu,mày có nghe ko?

-Hả,mày...mày...

-Sao?

-Anh...Khánh...

-Khánh?Đâu?Ồi trời ko phải chứ!?

Bn pik nó thấy gì ko?Nó thấy Khánh và Dương Nhi khoác tay nhau bước xuống từ chiếc xe Ip 560-4 và cùng bước vào cửa hàng...áo cưới...Tim nó như muốn vỡ vụn.Hắn từ chối đưa nó đi chơi nhưng lại đi cùng cô ta ư,lại còn vào tiệm áo cưới nữa?!?Trong lúc nó đang đứng chết trân ra đó thì nhỏ Vi đã lao vào mà đánh xé cả hai người kia.Nó định thần lại mà vào ngăn nhưng lại ngất đi,chẳng còn pik gì nữa.Lúc đó nó chỉ muốn ngất luôn đi ngất mãi mãi luôn đi,ko cần phải tỉnh lại nữa...

20. Chương 18 : Hỷ Sự Hay Tang Lễ

Kết Quả Của Sự Trả Thù

Chương 18 : Hỷ Sự Hay Tang Lễ

Đã ba tháng kể từ việc hôm đó xảy ra.Giờ thì nó đang ở Pari, Pháp .Đúng vậy nó đang trốn tránh tất cả mọi thứ vì nó ko còn đủ dũng khí để đối mặt với sự việc nữa.Nó đang ngồi trong phòng thì ông quản gia bước vào.

-Tiểu thư Pha Lê,xe đã chuẩn bị xong

-Uk..._nó đặt quyển sách xuống rồi đứng dậy

Trước cổng nhà là một chiếc xe Limous màu trắng đã đậu sẵn ở đó.Nó bước lên chiếc xe đó,ngồi về phía đằng sau.Một người khác đã ngồi ở đó từ lúc nào.Chiếc xe phóng đi đến sân bay Dieppe và chiếc máy bay thẳng tiến bay về Việt Nam.Suốt chuyến bay,trong khoang V.I.P nó ko hề ngủ mà suy nghĩ vẩn vơ.Người đi với nó lần này là Nam.Cậu ta cũng suy nghĩ đủ thứ.Cậu ta hết nhìn tờ giấy mời rồi lại nhìn nó.Khuôn mặt lạnh tanh trong suốt 3 tháng qua làm cậu ta cảm thấy lạ mặc dù nó đã đồng ý tha thứ cho cậu.

Xuống đến sân bay là 7h30',còn 30' nữa là bữa tiệc bắt đầu.Nó bảo Nam đưa nó về nhà mình.Về đến nhà nó,Nó lên phòng.Nam ngồi nói chuyện với ba mẹ nó.Còn nó,với cái thai 3 tháng thì chọn đồ ko hẳn là khó nhưng nó cứ đứng trân người ra,mãi vẫn ko chọn được bộ nào vừa ý.Cuối cùng,nó chọn một cái váy màu tím nhạt,dài đến gót chân và trang điểm đậm.Nhìn nó thì chẳng ai nghĩ nó mới 18 tuổi nhưng lớp phấn làm nó già đi hơn chục tuổi.Bước xuống dưới nhà,ai cũng nhìn nó mà ngạc nhiên.Nó thì thờ ơ chẳng nói lời nào rồi tiến thẳng ra ngồi.Ba người còn lại cũng ra theo.Hai chiếc xe cùng lăn bánh.

...Biệt thự chính nhà họ Lí,8h kém 10'...

Tài xế mở cửa xe cho nó xuống.Khách khứa ra vào rất đông.Nam nhìn nó rồi đưa tay ra.Nó khoác lấy tay cậu rồi cả hai bước vào trong.Căn biệt thự ngày hôm nay đông vui hơn hẳn vì hôm nay là lễ Đính hôn của hắn và Dương Nhi.

-Tôi đi toilet một chút!_nó buông tay ra rồi nói với Nam

-Uk

Nó bước đi nhưng ko phải là đi toilet mà là đi tìm một thứ.Bỗng nó bị gọi lại

-Ey,lâu quá ko gặp!_nhỏ Vy kéo nó lại

-Mày cũng...được mời hả?

-Uk,ko muốn đi nhưng... Khánh cứ dặn nên đi.Mày,dạo này thế nào rồi?

-Ồn,tao đi trước_nó nói rồi lại quay lưng đi tiếp

-Nè,đi đâu đấy?_nhỏ Vy vẫn hỏi cố

Nó đã lên vào đám đông và biến mất.Thấy nó có vẻ lạ nên Vy đi theo ngay.Nó đi về phía sau của ngôi biệt thự.Một chiếc xe Limo khác màu đen đang đậu cách đó ko xa lắm.Nó lại bước lên xe.

-Chị Cả!_bốn tên mặc áo đen kính cận chào

-Xong chưa?

-Dạ đã xong rồi.Bây giờ chỉ cần mục tiêu xuất hiện là được.

-Ukm...

-Thưa Chị,đối tượng đã xuất hiện

Dương Nhi xuất hiện.Cô ta có vẻ đang rất tức giận và đang tìm kiếm ai đó.Nó mở cửa của cánh tủ nhỏ trên xe lấy ra một khẩu súng nòng dài đã gắn thiết bị cách âm.Cửa kính kéo xuống.Nó đưa lên và ngắm bắn.*Bộp...*

-ĐỪNG!

-BUÔNG RA!

*Pằng,pằng,pằng,...*Ba phát súng vang lên nhưng ko trúng mục tiêu mà lại trúng phải người khác.Vừa nãy nó đã bắn Vy.Như vừa bị mất đi con mồi lớn,nhìn nó trông vô cùng đáng sợ.Nó ko thèm nhìn đứa bạn thân đang nằm sõng soãi dưới chân,người dính đầy máu mà khuôn mặt còn lạnh hơn lúc trước.Nó để lại khẩu súng,lấy ra một khẩu súng ngắn rồi dắt vào chân bước ra ngoài.

Nó đang đi tìm Dương Nhi.Nó bước vào trong và bắt đầu tìm kiếm.Tất cả người làm ở đây đều biết nó nên thấy thái độ đang gấp của nó thì cũng ko quan tâm lắm chỉ chào nó rồi lại tiếp tục vào công việc (lần nào tới đây nó cũng hầm hầm như muốn giết người nên người lm ở nhà hần cũng quen lun).Nó bước vào một căn phòng ở cuối tầng hai.Một căn phòng khá rộng.Ánh nắng chiếu vào làm căn phòng càng sáng sủa.Điểm đáng chú ý nhất trong phòng là chiếc váy cưới rất đẹp được đặt ở giữa phòng.Chiếc váy cưới đó rất đẹp,phụ nữ nào cũng mong muốn được mặc chiếc váy vào ngày hạnh phúc nhất đời mình.Đáng lí ra thì chiếc váy này phải là của nó,ko hề thuộc về Dương Nhi.

*Xì,Xì,...*Một làn khói trắng dày đặc được phun ra khắp phòng.Nó nhanh tay bịt mũi mình lại.Dương Nhi,cô ta quả thật biết đi trước,nó ngấm dần thuốc mê rồi ngất đi... Kết Quả Của Sự Trả Thù

Chương 18 : Hỷ Sự Hay Tang Lễ

Đã ba tháng kể từ việc hôm đó xảy ra.Giờ thì nó đang ở Pari, Pháp .Đúng vậy nó đang trốn tránh tất cả mọi thứ vì nó ko còn đủ dũng khí để đối mặt với sự việc nữa.Nó đang ngồi trong phòng thì ông quản gia bước vào.

-Tiểu thư Pha Lê,xe đã chuẩn bị xong

-Uk..._nó đặt quyền sách xuống rồi đứng dậy

Trước cổng nhà là một chiếc xe Limous màu trắng đã đậu sẵn ở đó.Nó bước lên chiếc xe đó,ngồi về phía đằng sau.Một người khác đã ngồi ở đó từ lúc nào.Chiếc xe phóng đi đến sân bay Dieppe và chiếc máy bay thẳng tiến bay về Việt Nam.Suốt chuyến bay,trong khoang V.I.P nó ko hề ngủ mà suy nghĩ vẩn vơ.Người đi với nó lần này là Nam.Cậu ta cũng suy nghĩ đủ thứ.Cậu ta hết nhìn tờ giấy mời rồi lại nhìn nó.Khuôn mặt lạnh tanh trong suốt 3 tháng qua làm cậu ta cảm thấy lạ mặc dù nó đã đồng ý tha thứ cho cậu.

Xuống đến sân bay là 7h30',còn 30' nữa là bữa tiệc bắt đầu.Nó bảo Nam đưa nó về nhà mình.Về đến nhà nó,Nó lên phòng.Nam ngồi nói chuyện với ba mẹ nó.Còn nó,với cái thai 3 tháng thì chọn đồ ko hẳn là khó nhưng nó cứ đứng trân người ra,mãi vẫn ko chọn được bộ nào vừa ý.Cuối cùng,nó chọn một cái váy màu

tím nhạt,dài đến gót chân và trang điểm đậm.Nhìn nó thì chẳng ai nghĩ nó mới 18 tuổi nhưng lớp phấn làm nó già đi hơn chục tuổi.Bước xuống dưới nhà,ai cũng nhìn nó mà ngạc nhiên.Nó thì thờ ơ chẳng nói lời nào rồi tiến thẳng ra ngồi.Ba người còn lại cũng ra theo.Hai chiếc xe cùng lặn bánh.

...Biệt thự chính nhà họ Lí,8h kém 10'...

Tài xế mở cửa xe cho nó xuống.Khách khứa ra vào rất đông.Nam nhìn nó rồi đưa tay ra.Nó khoác lấy tay cậu rồi cả hai bước vào trong.Căn biệt thự ngày hôm nay đông vui hơn hẳn vì hôm nay là lễ Đính hôn của hân và Dương Nhi.

-Tôi đi toilet một chút!_nó buông tay ra rồi nói với Nam

-Uk

Nó bước đi nhưng ko phải là đi toilet mà là đi tìm một thứ.Bỗng nó bị gọi lại

-Ey,lâu quá ko gặp!_nhỏ Vy kéo nó lại

-Mày cũng...được mời hả?

-Uk,ko muốn đi nhưng... Khánh cứ dặn nên đi.Mày,dạo này thế nào rồi?

-Ồn,tao đi trước_nó nói rồi lại quay lưng đi tiếp

-Nè,đi đâu đấy?_nhỏ Vy vẫn hỏi cố

Nó đã lên vào đám đông và biến mất.Thấy nó có vẻ lạ nên Vy đi theo ngay.Nó đi về phía sau của ngôi biệt thự.Một chiếc xe Limo khác màu đen đang đậu cách đó ko xa lắm.Nó lại bước lên xe.

-Chị Cả!_bốn tên mặc áo đen kính cẩn chào

-Xong chưa?

-Dạ đã xong rồi.Bây giờ chỉ cần mục tiêu xuất hiện là được.

-Ukm...

-Thưa Chị,đối tượng đã xuất hiện

Dương Nhi xuất hiện.Cô ta có vẻ đang rất tức giận và đang tìm kiếm ai đó.Nó mở cửa của cánh tủ nhỏ trên xe lấy ra một khẩu súng nòng dài đã gắn thiết bị cách âm.Cửa kính kéo xuống.Nó đưa lên và ngắm bắn.*Bộp...*

-ĐỪNG!

-BUÔNG RA!

*Pằng,pằng,pằng,...*Ba phát súng vang lên nhưng ko trúng mục tiêu mà lại trúng phải người khác.Vừa nãy nó đã bắn Vy.Như vừa bị mất đi con mồi lớn,nhìn nó trông vô cùng đáng sợ.Nó ko thềm nhìn đứa bạn thân đang nằm sõng soãi dưới chân,người dính đầy máu mà khuôn mặt còn lạnh hơn lúc trước.Nó để lại khẩu súng,lấy ra một khẩu súng ngắn rồi dắt vào chân bước ra ngoài.

Nó đang đi tìm Dương Nhi.Nó bước vào trong và bắt đầu tìm kiếm.Tất cả người làm ở đây đều biết nó nên thấy thái độ đang gấp của nó thì cũng ko quan tâm lắm chỉ chào nó rồi lại tiếp tục vào công việc (lần nào tới đây nó cũng hầm hầm như muốn giết người nên người lm ở nhà hân cũng quen lun).Nó bước vào một căn phòng ở cuối tầng hai.Một căn phòng khá rộng.Ánh nắng chiếu vào làm căn phòng càng sáng sủa.Điểm đáng chú ý nhất trong phòng là chiếc váy cưới rất đẹp được đặt ở giữa phòng.Chiếc váy cưới đó rất đẹp,phụ nữ nào cũng mong muốn được mặc chiếc váy vào ngày hạnh phúc nhất đời mình.Đáng lí ra thì chiếc váy này phải là của nó,ko hề thuộc về Dương Nhi.

*Xì,Xì,...*Một làn khói trắng dày đặc được phun ra khắp phòng.Nó nhanh tay bịt mũi mình lại.Dương Nhi,cô ta quả thật biết đi trước,nó ngấm dần thuốc mê rồi ngất đi... Kết Quả Của Sự Trả Thù

Chương 18 : Hỷ Sự Hay Tang Lễ

Đã ba tháng kể từ việc hôm đó xảy ra. Giờ thì nó đang ở Pari, Pháp. Đúng vậy nó đang trốn tránh tất cả mọi thứ vì nó không còn đủ dũng khí để đối mặt với sự việc nữa. Nó đang ngồi trong phòng thì ông quản gia bước vào.

-Tiểu thư Pha Lê, xe đã chuẩn bị xong

-Uk... _nó đặt quyển sách xuống rồi đứng dậy

Trước cổng nhà là một chiếc xe Limous màu trắng đã đậu sẵn ở đó. Nó bước lên chiếc xe đó, ngồi về phía đằng sau. Một người khác đã ngồi ở đó từ lúc nào. Chiếc xe phóng đi đến sân bay Dieppe và chiếc máy bay thẳng tiến bay về Việt Nam. Suốt chuyến bay, trong khoang V.I.P nó không hề ngủ mà suy nghĩ vẩn vơ. Người đi với nó lần này là Nam. Cậu ta cũng suy nghĩ đủ thứ. Cậu ta hết nhìn tờ giấy mời rồi lại nhìn nó. Khuôn mặt lạnh tanh trong suốt 3 tháng qua làm cậu ta cảm thấy lạ mặt dù nó đã đồng ý tha thứ cho cậu.

Xuống đến sân bay là 7h30', còn 30' nữa là bữa tiệc bắt đầu. Nó bảo Nam đưa nó về nhà mình. Về đến nhà nó, Nó lên phòng. Nam ngồi nói chuyện với ba mẹ nó. Còn nó, với cái thai 3 tháng thì chọn đồ không hẳn là khó nhưng nó cứ đứng trân người ra, mãi vẫn không chọn được bộ nào vừa ý. Cuối cùng, nó chọn một cái váy màu tím nhạt, dài đến gót chân và trang điểm đậm. Nhìn nó thì chẳng ai nghĩ nó mới 18 tuổi nhưng lớp phấn làm nó già đi hơn chục tuổi. Bước xuống dưới nhà, ai cũng nhìn nó mà ngạc nhiên. Nó thì thờ ơ chẳng nói lời nào rồi tiến thẳng ra ngồi. Ba người còn lại cũng ra theo. Hai chiếc xe cùng lăn bánh.

...Biệt thự chính nhà họ Lí, 8h kém 10'...

Tài xế mở cửa xe cho nó xuống. Khách khứa ra vào rất đông. Nam nhìn nó rồi đưa tay ra. Nó khoác lấy tay cậu rồi cả hai bước vào trong. Căn biệt thự ngày hôm nay đông vui hơn hẳn vì hôm nay là lễ Đính hôn của hắn và Dương Nhi.

-Tôi đi toilet một chút! _nó buông tay ra rồi nói với Nam

-Uk

Nó bước đi nhưng không phải là đi toilet mà là đi tìm một thứ. Bỗng nó bị gọi lại

-Ey, lâu quá không gặp! _nhỏ Vy kéo nó lại

-Mày cũng... được mời hả?

-Uk, không muốn đi nhưng... Khánh cứ dặn nên đi. Mày, dạo này thế nào rồi?

-Ồn, tao đi trước _nó nói rồi lại quay lưng đi tiếp

-Nè, đi đâu đấy? _nhỏ Vy vẫn hỏi cố

Nó đã lên vào đám đông và biến mất. Thấy nó có vẻ lạ nên Vy đi theo ngay. Nó đi về phía sau của ngôi biệt thự. Một chiếc xe Limo khác màu đen đang đậu cách đó không xa lắm. Nó lại bước lên xe.

-Chị Cả! _bốn tên mặc áo đen kính cẩn chào

-Xong chưa?

-Dạ đã xong rồi. Bây giờ chỉ cần mục tiêu xuất hiện là được.

-Ukm...

-Thưa Chị, đối tượng đã xuất hiện

Dương Nhi xuất hiện. Cô ta có vẻ đang rất tức giận và đang tìm kiếm ai đó. Nó mở cửa của cánh tủ nhỏ trên xe lấy ra một khẩu súng nòng dài đã gắn thiết bị cách âm. Cửa kính kéo xuống. Nó đưa lên và ngắm bắn. *Bộp...*

-ĐỪNG!

-BUÔNG RA!

Pằng, pằng, pằng, ... Ba phát súng vang lên nhưng không trúng mục tiêu mà lại trúng phải người khác. Vừa nãy nó đã bắn Vy. Như vừa bị mất đi con mồi lớn, nhìn nó trông vô cùng đáng sợ. Nó không thèm nhìn đứa bạn thân

đang nằm sõng soãi dưới chân,người dính đầy máu mà khuôn mặt còn lạnh hơn lúc trước.Nó để lại khẩu súng,lấy ra một khẩu súng ngắn rồi dắt vào chân bước ra ngoài.

Nó đang đi tìm Dương Nhi.Nó bước vào trong và bắt đầu tìm kiếm.Tất cả người làm ở đây đều biết nó nên thấy thái độ đang gấp của nó thì cũng ko quan tâm lắm chỉ chào nó rồi lại tiếp tục vào công việc (lần nào tới đây nó cũng hầm hầm như muốn giết người nên người lm ở nhà hần cũng quen lun).Nó bước vào một căn phòng ở cuối tầng hai.Một căn phòng khá rộng.Ánh nắng chiếu vào làm căn phòng càng sáng sủa.Điểm đáng chú ý nhất trong phòng là chiếc váy cưới rất đẹp được đặt ở giữa phòng.Chiếc váy cưới đó rất đẹp,phụ nữ nào cũng mong muốn được mặc chiếc váy vào ngày hạnh phúc nhất đời mình.Đáng lí ra thì chiếc váy này phải là của nó,ko hề thuộc về Dương Nhi.

*Xì,Xì,...*Một làn khói trắng dày đặc được phun ra khắp phòng.Nó nhanh tay bịt mũi mình lại.Dương Nhi,cô ta quả thật biết đi trước,nó ngấm dần thuốc mê rồi ngất đi... Kết Quả Của Sự Trả Thù

Chương 18 : Hỷ Sự Hay Tang Lễ

Đã ba tháng kể từ việc hôm đó xảy ra.Giờ thì nó đang ở Pari, Pháp .Đúng vậy nó đang trốn tránh tất cả mọi thứ vì nó ko còn đủ dũng khí để đối mặt với sự việc nữa.Nó đang ngồi trong phòng thì ông quản gia bước vào.

-Tiểu thư Pha Lê,xe đã chuẩn bị xong

-Uk..._nó đặt quyển sách xuống rồi đứng dậy

Trước cổng nhà là một chiếc xe Limous màu trắng đã đậu sẵn ở đó.Nó bước lên chiếc xe đó,ngồi về phía đằng sau.Một người khác đã ngồi ở đó từ lúc nào.Chiếc xe phóng đi đến sân bay Dieppe và chiếc máy bay thẳng tiến bay về Việt Nam.Suốt chuyến bay,trong khoang V.I.P nó ko hề ngủ mà suy nghĩ vẩn vơ.Người đi với nó lần này là Nam.Cậu ta cũng suy nghĩ đủ thứ.Cậu ta hết nhìn tờ giấy mời rồi lại nhìn nó.Khuôn mặt lạnh tanh trong suốt 3 tháng qua làm cậu ta cảm thấy lạ mặc dù nó đã đồng ý tha thứ cho cậu.

Xuống đến sân bay là 7h30',còn 30' nữa là bữa tiệc bắt đầu.Nó bảo Nam đưa nó về nhà mình.Về đến nhà nó,Nó lên phòng.Nam ngồi nói chuyện với ba mẹ nó.Còn nó,với cái thai 3 tháng thì chọn đồ ko hẳn là khó nhưng nó cứ đứng trân người ra,mãi vẫn ko chọn được bộ nào vừa ý.Cuối cùng,nó chọn một cái váy màu tím nhạt,dài đến gót chân và trang điểm đậm.Nhìn nó thì chẳng ai nghĩ nó mới 18 tuổi nhưng lớp phấn làm nó già đi hơn chục tuổi.Bước xuống dưới nhà,ai cũng nhìn nó mà ngạc nhiên.Nó thì thờ ơ chẳng nói lời nào rồi tiến thẳng ra ngồi.Ba người còn lại cũng ra theo.Hai chiếc xe cùng lăn bánh.

...Biệt thự chính nhà họ Lí,8h kém 10'...

Tài xế mở cửa xe cho nó xuống.Khách khứa ra vào rất đông.Nam nhìn nó rồi đưa tay ra.Nó khoác lấy tay cậu rồi cả hai bước vào trong.Căn biệt thự ngày hôm nay đông vui hơn hẳn vì hôm nay là lễ Đính hôn của hần và Dương Nhi.

-Tôi đi toilet một chút!_nó buông tay ra rồi nói với Nam

-Uk

Nó bước đi nhưng ko phải là đi toilet mà là đi tìm một thứ.Bỗng nó bị gọi lại

-Ey,lâu quá ko gặp!_nhỏ Vy kéo nó lại

-Mày cũng...được mời hả?

-Uk,ko muốn đi nhưng... Khánh cứ dặn nên đi.Mày,dạo này thế nào rồi?

-Ồn,tao đi trước_nó nói rồi lại quay lưng đi tiếp

-Nè,đi đâu đấy?_nhỏ Vy vẫn hỏi cố

Nó đã lên vào đám đông và biến mất.Thấy nó có vẻ lạ nên Vy đi theo ngay.Nó đi về phía sau của ngôi biệt thự.Một chiếc xe Limo khác màu đen đang đậu cách đó ko xa lắm.Nó lại bước lên xe.

-Chị Cả!_bốn tên mặc áo đen kính cận chào

-Xong chưa?

-Dạ đã xong rồi.Bây giờ chỉ cần mục tiêu xuất hiện là được.

-Ukm...

-Thưa Chị,đối tượng đã xuất hiện

Dương Nhi xuất hiện.Cô ta có vẻ đang rất tức giận và đang tìm kiếm ai đó.Nó mở cửa của cánh tủ nhỏ trên xe lấy ra một khẩu súng nòng dài đã gắn thiết bị cách âm.Cửa kính kéo xuống.Nó đưa lên và ngắm bắn.*Bộp...*

-ĐỪNG!

-BUÔNG RA!

*Pằng,pằng,pằng,...*Ba phát súng vang lên nhưng ko trúng mục tiêu mà lại trúng phải người khác.Vừa nãy nó đã bắn Vy.Như vừa bị mất đi con mồi lớn,nhìn nó trông vô cùng đáng sợ.Nó ko thèm nhìn đứa bạn thân đang nằm sõng soãi dưới chân,người dính đầy máu mà khuôn mặt còn lạnh hơn lúc trước.Nó để lại khẩu súng,lấy ra một khẩu súng ngắn rồi dắt vào chân bước ra ngoài.

Nó đang đi tìm Dương Nhi.Nó bước vào trong và bắt đầu tìm kiếm.Tất cả người làm ở đây đều biết nó nên thấy thái độ đang gấp của nó thì cũng ko quan tâm lắm chỉ chào nó rồi lại tiếp tục vào công việc (lần nào tới đây nó cũng hầm hầm như muốn giết người nên người lm ở nhà hấn cũng quen lun).Nó bước vào một căn phòng ở cuối tầng hai.Một căn phòng khá rộng.Ánh nắng chiếu vào làm căn phòng càng sáng sủa.Điểm đáng chú ý nhất trong phòng là chiếc váy cưới rất đẹp được đặt ở giữa phòng.Chiếc váy cưới đó rất đẹp,phụ nữ nào cũng mong muốn được mặc chiếc váy vào ngày hạnh phúc nhất đời mình.Đáng lí ra thì chiếc váy này phải là của nó,ko hề thuộc về Dương Nhi.

*Xì,Xì,...*Một làn khói trắng dày đặc được phun ra khắp phòng.Nó nhanh tay bịt mũi mình lại.Dương Nhi,cô ta quả thật biết đi trước,nó ngấm dần thuốc mê rồi ngất đi... Kết Quả Của Sự Trả Thù

Chương 18 : Hỷ Sự Hay Tang Lễ

Đã ba tháng kể từ việc hôm đó xảy ra.Giờ thì nó đang ở Pari, Pháp .Đúng vậy nó đang trốn tránh tất cả mọi thứ vì nó ko còn đủ dũng khí để đối mặt với sự việc nữa.Nó đang ngồi trong phòng thì ông quản gia bước vào.

-Tiểu thư Pha Lê,xe đã chuẩn bị xong

-Uk..._nó đặt quyển sách xuống rồi đứng dậy

Trước cổng nhà là một chiếc xe Limousine Chrysler 300 màu trắng đã đậu sẵn ở đó.Nó bước lên chiếc xe đó,ngồi về phía đằng sau.Một người khác đã ngồi ở đó từ lúc nào.Chiếc xe phóng đi đến sân bay Dieppe và chiếc máy bay thẳng tiến bay về Việt Nam.Suốt chuyến bay,trong khoang V.I.P nó ko h

21. Chương 19 : Happy Or Sad Ending

Chương 19 : Happy Or Sad Ending *Rạt...*Một xô nước lạnh đổ vào mặt nó.Nó bắt đầu tỉnh.Đầu đau nhức,choáng váng.Nó dần nhận ra người đang đứng trước mặt mình. -Tỉnh rồi hả? -Dương Nhi...cô... -Ám sát tôi bất thành chắc cô tức lắm nhỉ? -Thả tôi ra! -Sao tôi lại phải thả cô trong khi cô muốn giết tôi -Cô... -Tôi thấy cô nên bỏ mộng đi,đừng tưởng có con với anh Khánh là thích làm gì thì làm đâu -Thế cô định làm gì tôi? Giết tôi hả? -Ừm...có lẽ,để cho tôi cho cô thấy cảm giác đó như thế nào -Cô giết tôi thì không sợ có người phát hiện sao? -Sợ gì? Ai phát hiện? Cô nói làm tôi mắc cười quá! -Nếu tôi chết thì gia đình nhà tôi sẽ dễ yên chắc ? -Chuyện này không ai biết , không ai nói thì ai mà biết được,không nhẽ cái xác của cô biết nói -Cho dù tôi không nói chắc chắn sẽ có người tìm được -Đừng có hy vọng kiểu đó,bây giờ cô chỉ cần trăng trời đi là vừa -‘...’ -Mà nghĩ lại thì đứa con trong bụng cô... -Cô còn muốn gì nữa? -Không cần gì cả,tôi

có được anh Khánh là đủ rồi -‘Có được anh Khánh’ hay có được gia tài nhà họ Lí? -Cô cũng sắp chết rồi nên thôi tôi nói à biết,tôi muốn cả hai -Cho dù cô có được anh khánh như không thể có trái tim của anh ấy đâu *Chát* Năm ngón tay của cô ta hằn lên mặt nó. -Nếu tôi không có được cái tôi muốn thì đừng ai mong có_cô ta tức tối nói rồi quay ra nói với hai tên áo đen – Xử đi! -Dạ_hai tên to con lại gần nó -Lũ chó_nó nhỏ nước bọt vào mặt một thằng -Con ** ..._tên mặc áo đen bấu lấy vai nó Rất nhanh nó đã né được và tránh được cái tát của tên đó. Vai áo bị kéo xuống để lộ ra bờ vai trắng và một hình xăm. Hai tên áo đen dừng lại và nhìn nó chằm chằm. -Ch...i...chị Cả..._hai tên cùng lấp bắp -Lũ ngu_Dương Nhi,cô ta bước tới đánh vào đầu hai tên đó -Dương Nhi,sao cô lại đi lấy trộm chó để bảo con chó ăn cắp được đi cắn chủ của nó thế? -Cô..._cô ta cũng hòng Một năm trước,nó cùng hắc lập một bang nhóm.Bang nhóm này phát triển cũng khá mạnh.Nó và hắc đều là Bang trưởng nhưng nó lười rất ít khi ra mặt.Cách duy nhất để nhận ra bang chủ với những tay chân dưới quyền là hình xăm.Nếu là người đứng đầu thì được xăm hình một con hổ.Nó xăm hình con hổ trắng của hắc là con hổ đen.Còn về phía bọn tay chân thì chỉ được xăm một nửa thân của con hổ.Dương Nhi,cô ta phát hiện ra là hắc có bang nhóm nên nằng nặc đòi gia nhập.Hắc đồng ý,được một thời gian,cô ta lại muốn lên chức ‘Chị Cả’ nhưng hắc không cho,chỉ cho làm ‘Chị Hai’.Nhưng cô ta lại không nghĩ Chị Cả là nó nên mới sai người trong bang đi giết nó.Nó cắt đứt sợi dây và thoát ra được. *Rầm* Nó hạ gục cô ta trong vài giây ngắn ngủi.Hai tên đàn em vẫn đứng trơ người ra.Nó quay gót bước đi vào không quên buông một câu -Dọn cho sạch rồi gửi về cho nhà cô ta.Còn chuyện này thì không được nói với ai đặc biệt là ‘Anh Cả’, rõ chưa? -Dạ,rõ Nó lại đi đâu đó.Lúc này ở nhà hắc,mọi thứ như rối tung lên.Dương Nhi và nó đều biến mất.Mọi người thi nhau đi tìm.Hắc thì gọi cả chục cuộc cho dương Nhi và nó nhưng không ai bắt máy.Nam cũng đi tìm nhưng nhận được tin Vy vào viện thì lại tức tốc đến bệnh viện.cảnh hỗn loạn diễn ra được hơn một tiếng đồng hồ thì ông quản gia nhà hắc gọi ba mẹ hắc và ba mẹ Dương Nhi ra.Trước cửa nhà có một gói đồ khá to và nặng.Ba hắc cho người mở gói đồ đó ra và một người cùng shock.Dương Nhi bị trói chặt hai tay và hai chân,miệng bị bịt băng dính,người đầy máu,vết xăm trên người cô ta đã bị rạch nát ra và cô ta đã chết.Mẹ hắc và mẹ Dương Nhi ngất luôn,cả hội trường lại tiếp tục bị náo loạn vì chuyện động trời này.Hắc cũng nhìn thấy xác của Dương Nhi,gương mặt hắc cũng không chút biểu cảm và hắc biết ai làm điều đó...

—Xong chap 19 rồi.*vươn vai* Land xin thông báo là chap tiếp theo (chap 20) sẽ là chap cuối nên mình mong m.n đón đọc nha.Thanks for reading—

22. Chương 20 :

Chương 20 : Kết Quả Của Sự Trả Thù

Hắc điên cuồng tìm kiếm nó đã hơn sáu tháng nay.Đã quá mệt mỏi vì cứ phải tìm kiếm nó như vậy.Hắc cười bản thân mình ‘Thật ngu ngốc mà’...

Hôm sau,hắc nhận được tin là Vy đã tỉnh sau hơn 6 tháng hôn mê.Hắc cùng Nam đi đến bệnh viện.Vừa mới tới cửa viện thì có một chiếc giường đẩy,có một người phụ nữ mang thai người dính đầy máu;bác sĩ,y tá vội vàng đưa vào phòng cấp cứu.Hắc nhận ra ngay,người đó là nó chứ ai.

...Ca cấp cứu vẫn tiến hành,đã hơn 1 tiếng trôi qua.Ba mẹ của nó và hắc cũng tới.Vy vừa tỉnh dậy cũng đi sang xem tình hình thế nào.Bác sĩ bước ra,trông có vẻ không khả quan lắm

-Bác sĩ...cô ấy sao rồi?

-Tai nạn giao thông,tình trạng ngày càng xấu đi,nếu cứ đà này thì tôi e rằng...

-Không,ông phải cứu cô ấy...ông phải cứu cô ấy

-Được rồi...chúng tôi sẽ cố gắng hết sức...

Bác sĩ lại bước vào.Hơn 30’ sau...

-Cả hai mẹ con sản phụ đều đã qua cơn nguy kịch,giờ thì sẽ được chuyển tới phòng hồi sức

-Thật sao...cám ơn,cám ơn bác sĩ

-Không có gì,mời một người nhà đi theo tôi làm thủ tục nhập viện

-Để tôi

-Thật may quá !

-Uk,Khánh con đi đâu vậy?

-Tối gặp cô ấy

-Để cho nó nghỉ ngơi nữa chứ

-Lát nữa vào thăm cũng được chứ sao

Mọi người cùng nhau đến thăm đứa trẻ.Đứa bé con đang nằm trong lồng kính,còn đỏ hỏn,thở oxi.Ai nhìn cũng xót nhưng vẫn vui vì cả mẹ tròn con vuông.Giờ mình hẳn đi vào phòng để gặp nó.Cánh cửa phòng mở ra,hắn bước vào và nhìn vào trong.Không có ai cả !!!Mọi người lại được phen cuống quýt đi tìm nó.Thật chẳng có từ nào để miêu tả cảm giác của hắn lúc đó...

Trong quán bar,hắn ngồi một mình,nốc cạn mấy chai rượu và ngồi gặm nhấm nỗi đau của chính mình.Trong cơn say xỉn,hắn loạng choạng bước ra ngoài và va phải một người...

-Cô...Pha Lê?

Người đó chính xác là nó không thể nhầm lẫn được!

Một quãng thời gian tiếp theo của hắn rất hạnh phúc và hắn đi tới quyết định ... : Cầu hôn.

Giữa cánh đồng xanh,trần ngập ánh nắng và gió.Có hai con người đang đi cạnh nhau.Đi đến giữa cánh đồng,hắn khụy một chân xuống,quỳ trước mặt nó

-Lấy anh nhé!

Lời cầu hôn luôn luôn làm cho người được hỏi ngạc nhiên và có lần sung sướng nhưng không,gương mặt nó từ đầu đến cuối vẫn không có chút biểu cảm nào.Gương mặt vẫn lạnh tanh,không chút cảm xúc làm hắn cảm thấy...

-Ừ...

Nó đã đồng ý.Khỏi phải nói,hắn hạnh phúc như thế nào rồi...

Đám cưới diễn ra vào ngày tuần sau.Cánh cửa của nhà thờ mở ra.Nó khoác tay ba mình tiến vào.Mọi người trong nhà thờ đều ô lên vì vẻ đẹp của nó.Vy nhìn đứa bạn thân của mình.Trong ngày vui của nó mà nó chẳng hề cười nói một chút nào.Đột nhiên Vy nắm chặt tay Nam

-Em sao thế?

-Hả...làm sao là làm sao?

-Trông em...

-À,em lo cho nhỏ Lê thôi mà

-Cô ấy làm cô dâu còn chẳng lo,em thì lo gì hả?

-Vâng tuy em là phù dâu thì cũng phải được quyền quan tâm bạn của mình chứ

-Hết nói nỗi em

-Không nói được thì thôi

—Đêm trước đám cưới—

-‘Vẫn chưa ngủ hả?’

-‘Không ngủ được’

-‘Cũng dễ hiểu thôi,cô dâu nào chả vậy’
-‘Nè...’
-‘Sao?’
-‘Tao...có xứng đáng ...lấy anh Khánh không?’
-‘Con này, mày bị khùng à!? Ngoài mày ra thì còn ai xứng với cậu ta nữa đâu?’
-‘Tao...’
-‘Thôi đi ngủ đi tao buồn ngủ rồi!’

Ba nó dẫn nó vào đến lễ đường,ông cầm bàn tay con gái mình lên và trao cho hấn.Hấn cười tươi,định nắm lấy bàn tay nó thì...

*Pằng, pằng, pằng ,...*Những phát súng vang lên không ngớt.Kết quả,người bị trúng đạn nhiều nhất là nó.Bộ váy cưới trắng tinh khô nhuốm đầy máu.Hấn vội đỡ nó.Nó nhìn hấn,cổ nở một nụ cười.

-Kh...ánh...e...m...x...in...l.ỗi...
-Không,em không được nói nữa
-Em...a...nh...hãy...hãy...th...a...thứ ch...o...em...
-KHÔNG!!!!!!

‘Gieo nhân nào gặt quả lấy’.

Kết quả của một sự trả thù là đó.Một kết cục bi đát nhưng lại hợp với quy luật của cuộc sống.Đừng chỉ vì ‘hận’ mà nảy sinh ‘thù hận’ để rồi nhận ra và chuốc lấy ình những đau khổ.

Nguyên do dẫn đến kết cục như vậy thật không đáng chút nào.Bồng bột thời tuổi trẻ mà đem lại một đồng hậu quả về sau,không thể nào xóa nhòa

---

—THE END —

—Hello mọi người.Vậy là Land đã hoàn thành xong tác phẩm đầu tay rồi (nhưng kết thúc trong nước mắt).Không pik là kết thúc này đã vừa ý m.n chưa?Land sợ là sẽ có nhiều bn ‘chơi gạch,trứng,rau,quả’ vào Land lắm (ném gạch thì xây nhà,ném rau quả thì ăn,thế thôi^_^) !Vì vậy mà Land sẽ viết thêm một ngoại truyện nữa,mong các bạn đón đọc.Thanks for reading—

23. Chương 21 : Lí Cường Kim (ngoại Truyện)

Chương 21 : Lí Cường Kim (Ngoại truyện)

-Cô chủ xin hãy chạy chậm lại!_một người giúp việc vừa đuổi theo vừa nói với đứa bé đang chạy nhảy lung tung phía trước
-Cô mau bắt cháu đi_đứa bé sắp tròn 5 tuổi,quay lại gọi
-Cô chủ,ông chủ đã về_người quản gia đi đến nói với đứa trẻ
-A! Ba đã về_cô bé chạy vào nhà xà vào lòng người kia
-Công chúa của ba hôm nay đi học có ngoan không?

-Dạ ngoan.Cô giáo còn thưởng cho con nữa

-Cô giáo thưởng gì vậy?

-Cô thưởng ột hộp màu vì con ngoan nhất lớp (có thật ko vậy,ngịch nhưng quý sứ í! >.<>

-Con giỏi lắm! ^.^

-Ba ơi,sắp sinh nhật con...

-À,sinh nhật con thì con muốn gì nào?

-Con muốn...ba ở nhà với con...

-Ta...

-Nếu hần không ở nhà vào hôm đó thì ta sẽ là ba của con

-A, Ba Nam tới!

-Ra đây ba bế cái nào

-Ông về lúc nào vậy?

-Sáng nay...

-Tưởng ông đi tận 2 tháng chứ?

-Sinh nhật con gái nuôi mà còn không về hả?

-À..ừ...

-Thiệp mời sinh nhật của con gửi cho ba Nam thì ba Nam đã nhận được chưa ạ?

-Ba nhận được rồi.Mong đến sinh nhật thế à?

-Dạ

-Ai ngờ con bé lại đi gửi thiệp sinh nhật trước 2 tháng cơ chứ

-Trẻ con mà...

-Ba Nam ơi ~ ...

-Sao thế con gái?

-Ba Nam đồng ý làm hoàng tử của con vào sinh nhật của con nha

-Làm Hoàng tử?Tại sao?

-Vì con nói với các bạn ở lớp là ở nhà, con có hai người ba,ai cũng đẹp trai như Hoàng tử mà không bạn tin T.T

-Vậy con muốn chứng minh cho các bạn thấy ‘hai hoàng tử’ hả?

-Dạ

-Ok

-Con ‘iu’ ba Nam nhất!!

-‘Iu’ ba thì hôn ba một cái coi

-Hun nè... *Chụt,một cái lên má thật kêu*

-Xem ‘ai kia’ đang tức giận kìa ??

-Ba Khánh ơi ~...Ba cũng làm Hoàng tử của con nha (Tham thế!!! >.<>

-Con có ba Nam rồi đây còn gì

-Ừ chịu,con muốn cả hai cơ

-Ừ,được rồi.

-Yeah, ‘hun’ ba Khánh một cái lun *chụt*

=====

Chắc sẽ có nhiều bạn không hiểu cái tên ‘Lí Cương Kim’? Cái tên nào cũng có một ý nghĩa.Cái tên này cũng vậy.Tại sao đặt là ‘Cương Kim’ chứ không phải là ‘Kim Cương’ ?

Kim Cương và Pha Lê giống và khác nhau ở điểm nào?

+Pha Lê đẹp nhưng dễ vỡ,khó bảo quản nếu đã vỡ thì không có chuyện ghép lại được những mảnh vỡ.Con người tên Phan Pha Lê cũng vậy,xinh đẹp nhưng dễ vỡ và vỡ tan.

+Kim Cương cũng đẹp chẳng khác gì Pha Lê,không những vậy lại còn là loại đá cứng nhất.Rất khó vỡ.Cái tên Cương Kim xuất phát từ đó ngoài ý nghĩa là muốn đứa con này có tinh thần cứng rắn và cho dù có bị thay đổi như thế nào thì vẫn giữ nguyên những đức tính tốt và cứng cỏi (lí do tại sao lại đổi thành ‘Cương Kim’-vẫn giữ nguyên được bản chất)

=====

-Ba Nam ơi,nhanh lên đi...

-Ba nhanh lắm rồi đây

-Ba Nam ơi,ở đây nè

-Tối rồi hả?

-Dạ,con muốn mua một em búp bê

-Uk,được rồi.Mà,Khánh đâu rồi?

...*Bộp* Tiếng va chạm làm đồ đạc rơi xuống

-À,tôi xin lỗi,để tôi giúp cô

-Không sao!

Khánh vội nhìn người phụ nữ đó.Giọng nói nghe thật quen.Một cô gái.Cô gái đó mặc một chiếc váy màu xanh lam, chiếc mũ rộng vành;mái tóc đen, dài óng ả,đeo một cặp kính râm rất hợp thời trang.Cô gái đó tháo bỏ cặp kính ra, đôi mắt màu cà phê nhìn Khánh.

-Cô...là...Pha Lê...?

Người đó không đáp chỉ nhìn Khánh và cười, một nụ cười dịu dàng như là thay thế cho câu trả lời ‘Ừ...’

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ket-qua-cua-su-tra-thu>